

51- TH NG KÍNH G I ÔNG NGUY N Đ T TH NH, CH BÚT DÂN VI T

Th a ông,

1. Tôi xin l i ông v b c th quá đ đ ng đ t này, vì tôi ch a bao gi g p ông; tôi ch đ đ c bi t ông qua m y bài ông vi t. Nh v y, th t ra tôi ch a đ đ c quen bi t ông đ đ g i th này t i ông. Nh ng vì đ đ c bi t đ đ nh c a ông qua m y bài báo, có tính cách quan tr ng và kh n tr ng nên tôi th y c n g i th này t i ông càng s m càng t t. Đ kh i dài dòng m t th i gi c a ông , tôi xin vào đ ngay. Tôi đ đ c bi t là ông có đ đ nh xu t b n t báo l y tên là ‘QUÂN Đ I’. Ch đ c tên báo, ai cũng bi t ch tr ng và đ đ ng l i c a t báo.

2. Theo đúng nghĩa và truyền thống, Quân Đ là đoàn người được huấn luyện chuyên môn, có nhiệm vụ bảo vệ quốc gia, dân tộc. Trong hiện tình của người Việt di cư, Quân Đ là nhiệm vụ nâng cao đời sống người xa quê hàng ngày cho người có ngày vui. Quân Đ là nền tảng của bất cứ đoàn thể nào có mục đích gây dựng lập nghiệp để mặt ngày giành lấy quê hương. Quân Đ là xương sống của bất cứ tổ chức, hoạt động nào của người quốc gia trong mưu đồ giải thoát quê hương khỏi ách thống trị bạo tàn của cộng sản. Quân Đ là backbone của người dân, phải được mọi người dân ủng hộ. Quân Đ là điểm tựa của dân, là chất xúc tác làm cho các phe nhóm hòa hợp với nhau, Quân Đ là của toàn dân, không phe nhóm.

Trong khi người Việt di cư, dĩ nhiên có sự bất đồng ý kiến về nhu cầu và nhu cầu. Nhưng Quân Đ ở trên và ngoài mọi cuộc tranh chấp, mọi sự chia rẽ nhau. Quân Đ chỉ có một lý tưởng,

m t ch tr ng. Đó là làm sao gây đ ng đ c s c m nh trong tinh th n qu c gia đ rút ng n ngày v . V y m c tiêu g n nh t c a Quân đ i hi n nay, theo s hi u bi t c a tôi, là liên k t m i hàng ngũ trong hàng ngũ c u quân nhân, m i t ng l p dân chúng, m i phe nhóm đ t o đ c s c m nh hòng th c hi n đ c đ i cu c gi i phóng Quê H ng.

3. L n tr c ông đ n San Jose và h p tác v i Dân Vi t trong ch c v ch bút. Th nh tho ng tôi đ c đ c bài c a ông. Tôi r t thích m câu ông vi t trong bài phân tích nhan đ ‘Đã Đ n Lúc Ph i Gi i Quy t Tình Tr ng B t n và B t L i Hi n Nay’ đ ăng trong Dân Vi t ngày 11-6-87. Câu đó nh sau: Tôi (ông Th nh) cũng nghĩ r ng đã đ n lúc mà toàn th ng i Vi t vùng V nh c n t ch c m t đ i h i đ nói th ng v i c hai phe ông Bài, Thi n và phía Toà Giám M c r ng nh h ng c a cu c tranh đ u n i b Công Giáo đã đ n m c quá b t l i không riêng

cho giáo dân mà cho t t c m i ng i Vi t Nam n a.” Tôi r t m ng th y là trong câu này ông đã t ra có thi n chí và quan tâm đ tìm m t gi i pháp thi t th c cho tình tr ng c ng đ ng Vi t Nam. Tôi đã hoan nghênh ý ki n c a ông và vi t bài ng h ý ki n đó trong Chính Nghĩa s 50 ngày 27-6-87. Tôi có g i ông m t b n sao. Tôi ao c và thúc gi c ông c ti n hành ý ki n đó. Nh ng r i tôi th y đ ngh c a tôi đã b tan bi n trong s im l ng c a ông.

4. Sau khi r i San Jose r i Hawaii m t th i gian, ông tr l i San Jose v i ch c v cũ trong t Dân Vi t; đ ng th i ông kêu g i đ ng h ng giúp đ ông đ ra t báo ‘QUÂN Đ I’. Tôi ph i th a th t v i ông: đ a v ch bút Dân Vi t, làm sao ông có th nghĩ r ng đ ng h ng s ng h ông ra t ‘QUÂN Đ I’. Ai cũng bi t r ng Dân Vi t là t báo ch ng l i giáo dân tranh đ u. Nh v y, ông t đ t ông vào v trí c a ng i ch ng giáo dân, gây phe k t phái, ng c l i v i

ch tr ng, đ ng l i và m c đích c a Quân Đ i. Giáo dân tranh đ u r t bu n v ông và m t tin t ng thi n chí và thái đ khách quan c a ông, vì h th y r ng ngay t lúc đ u khi m i đ n San Jose, ông ch a tìm hi u h đ mà ông đã có thành ki n ch ng đ i h r i. Làm sao h có th giúp đ ông trong đ đ nh m i c a ông đ c. Có l ông nghĩ là ông không c n h .

Nh ng th a ông, trên đ i này, mu n thành công ta c n có s ng h c a t t c m i ng i. Cho dù ông có th xu t b n đ c báo ‘QUÂN Đ I’ đi chăng n a, ông cũng s t t o cho ông nhi u ng i đ i ngh ch và vì v y, ‘QUÂN Đ I’ s không còn là t báo c a toàn dân. Thi u nh ng đ i u ki n này, tôi t nghĩ ‘QUÂN Đ I’ s làm đ c gì? Tôi th y là ông đã b c l , ông đã đ t cái cày tr c con trâu. Ông đã t tách r i kh i m t s ng i đông đ o mà s nhi t thành, hăng say cho đ i nghĩa Qu c Gia và Quê H ng khó mà tìm th y m t đoàn th nào khác. Tôi đã nhìn th y n i h s trung thành, tình đoàn k t, hy sinh cao c . Ch c ông cũng th a bi t là trong s giáo dân này có r t nhi u các v c u

quân, cán, chính thu c h u h t m i c p b c, t ng l p. Th t u ng th y ông tách r i kh i h . Tôi không dám có l i gì khuyên ông, tôi nghĩ ông không c n l i khuyên nh c a ai c . Tôi ch xin đ a ra m t vài c m nghĩ c a tôi trên đây đ tu ông và đ c gi nh n đ nh.

5. Tôi có đ c m y bài ch trích nh ng hành đ ng quá kh c a ông. Tôi cũng đã đ c m y bài ông phân tr n đ tr l i nh ng bài ch trích đó. Th t tình, tôi ch đ c cho bi t. Theo tôi, quá kh c a m t ng i tuy quan tr ng nh ng không th tuy t đ i quan tr ng. Trong đ o Công Giáo chúng tôi đã có bi t bao v Đ i Thánh đã có m t quá kh x u xa: Thánh Phaolô, Đavít, Augustino, Magdalena v.v. . . Đi u quan tr ng là trong hi n t i, n u nh ng hành đ ng c a m t ng i gây đ c lòng tin c y c a đ ng bào thì đ ng bao s nghe theo và ng h ng i đó. Mu n thành công h ph i bi t làm cách nào đ ng i dân tin mình mà không s b l a d i. M t

khi đợc lòng tin của dân thì tôi nghĩ không có việc gì khó cả .

Ngợi dân ta vốn tính hiền hoà, thọt thà; nhưng sau bao nhiêu lần bợ lợng gợ, đã trở nên đa nghi. Vì vậy, lợ đợc lòng tin của dân không phải là một điợu đợ. Họ bợ đợ dùng trí suy nghĩ và nhận đợnh phợ, trái, không vợi vàng nghe đâu tin đợ. Trước kia họ đợ tin bao nhiêu thì nay họ đợ dợt bợy nhiều. Đợ là một thái đợ trở lợng thành và đợng đợn.

6. Tôi đợa ra một ý kiến trên đây vợi tợc cợ lòng thành thợc. Tôi chợc là nhiều người cũng có ý kiến như tôi. Tôi không có ợn ý gì cả . Tôi tin rằng, hiện nay ông cũng như tôi và toàn thợ đợng bào họ ngoợi của ta đang khao khát tìm đợc những vợ tài ba, đợc đợ đợng ra lãnh đợo đợ đợng bào biết đoàn kết, gợt bợ mọi hiểm thù,

biết tình yêu nhau, gây thành sự cớ, bớ
tên đàng cớ nhỡng gì quý giá của Quê Hương, Dân
Tộc, mà cứ dù phỉ sự nhỡng đờu nỡi quẽ
ngỡi, chỡ ngày đờ cớ trỡ vỡ Quẽ Hỡ g yêu quý
trong tỡ do, an bình.

Trân trọng chào ông.

Kính thỡ,

Đỗ Văn Hiến
761 Lottie St.
Monterey, SA 93940
Ngày 16-10-87

52- LUẬN ĐIỀU XUYỀN TỬ C CẢ ÔNG TRƯỜNG NG TIỀN Đ

Đây là thế gian mà tâm người Việt chúng ta bị giao đống rớt nhều, vì sự chông đả giữa người Việt với nhau. Trong cuộc sống hàng ngày chúng ta phải đống đả với nhều khó khăn với vật chất và tinh thần, thêm vào đó bây giờ chúng ta bị hoang mang, day đả với nhều điếu mất thây tai nghe, vì không biết đâu là thực, đâu là hư. Riêng với người Việt thì đây còn là mất điếu nguy hiểm nữa, vì bị tính cả người mình đả tin, vì thế mà có

nhiều người đã có tâm trạng lo lắng, lung lay nhưng người có lòng trí yêu nước, không suy nghĩ, nghe đâu tin đó.

Tôi còn nhớ dịp đi công tác năm 1954 từ Bắc vào Nam, có một người trên đường đến Hội Phòng để đáp tàu M vào Nam đã bắt công sự của tôi tuyên truyền. Chúng nói, “Đừng bèo đảng tin M. Chúng nó khám thấy mặt người nào tốt, nó sẽ tiêm thuốc mê rồi khoét mắt, rồi phải nhả ra vào M để thay cho những người M bắt hàng.” Thế mà cũng có người tin, quay trở lại.

Ngày nay người Việt mình đã công nhận

tâm nhi. Tuy vậy, vẫn còn có người
dối tin. Tôi xin trình bày một số trường
hợp điển hình sau đây với luận điệu
xuyên tạc mà ông Trưởng Tiếng Đỗ
thường hay sử dụng. Ai thì suy nghĩ
sẽ biết.

Trong bài nói chuyện nhan đề ‘Cuộc
biến loạn tại San Jose’ của ông Đỗ
tại Civic Auditorium, San Jose, ngày
6-9-87 (được đăng trong Tín Hữu số
28 ngày 20-9-87) có nhiều sự xuyên
tạc mà nếu không tinh ý thì sẽ biết,
tín theo. Sau đây là một vài ví dụ:

đ đ c gi nh n đ nh.

Đo n văn đó nh sau:

“M t c khác nói:

- C Đ c bi t không. Đ i thu nào mà Đ c Cha đem cho và c nh sát vào nhà th đ đàn áp giáo dân. Nhà th c a Chúa ch đâu ph i c a chó. Anh thanh niên có b ria mép, ném đi u thu c lá đang hút d dang xu ng

sàn nhà và l y chân di th t m nh, v i
v gi n d :

- Chó vào nhà th là Chúa ph i ra đi.
Tiêng Anh Chúa là God và chó là
Dog. Đ c Cha đã đ i ng c GOD
thành DOG. C th y ông Đ c Cha
này có th t là t tình không?

Đ c đo n này, tôi th y là hai giáo dân
(đ i tho i v i nhau trong bài này) đã
t s ph n n đ n t t cùng đ i v i
hành đ ng vô cùng sai qu y c a
ĐGM, vì h th y ĐGM đã t c hoá

Thánh L . ĐGM đã cho chó vào nhà
th . Nh v y là ĐGM đã làm ô u nhà
Chúa. Chúa không th dung túng
hành vi phạm thánh này c a ĐGM,
nên “Chó vào nhà th là Chúa ph i ra
đi.”

Tôi đã hi u đo n văn này nh th và
n u đ c gi bình tĩnh nh n đ nh thì
s nh n th y s b c t c cùng c c c a
hai giáo dân nói trên đ i v i hành
đ ng phạm thánh c a ĐGM. Anh
thanh niên này đã h m h c trách
ĐGM là Ngài đã coi th ng Chúa, là
Ngài đã đ i ng c GOD thành DOG,
ch đâu có ph i anh thanh niên này

gì God là Dog như ông Đ t đã xuyên tạc. Tôi thấy ý tưởng này rất rõ ràng mà sao ông Đ t lại cố tình vu cho tác giả là chủ Chúa. Tôi nghĩ đây là một trường hợp phạm pháp của ông Đ t đối với Ông Bài vì ông Đ t đã vu cáo Ông Bài với ác ý làm hại thanh danh ông Bài. Ai mà tin đối với ông Đ t.

2. Một ví dụ khác về sự xuyên tạc và ác ý của ông Đ t:

Ông Đ t đã cố tình mập mờ đánh lừa con đen khi ông nói về bài 'Nợ của Mẹ t

Vong B n' c a tác gi L n g Sĩ Hi p đã đăng trong báo Đông Ph n g News, ch n g l i bài 'N n c M t Đ y Máu' c a báo Dân Chúa. Báo Chính Nghĩa đã ph i đăng l i minh xác quan tr n g c a toà so n là “. . . Tuy nhiên, đăng l i bài 'N n c M t Vong B n' không có nghĩa là chúng tôi hoàn toàn đ n g ý h t v i m i quan đi m và l p lu n c a tác gi L n g Sĩ Hi p . . .”

Rõ ràng là bài đó ch n g nh n g không ph i c a Chính Nghĩa mà Chính Nghĩa còn không hoàn toàn đ n g ý v i tác gi bài đó. Th mà trong bài nói chuy n Civic Auditorium, Ông Đ t đã vu cho là bài đó c a Chính Nghĩa. T i sao ông Đ t l i c tình xuyên t c nh v y? Ai mà tin đ c

Ông Đ.

Những đi u hi n nhiên trên gi y tr ng m c đen, có b ng ch ng rõ ràng v y mà ông còn xuyên t c, b a đ t thì th h i nh ng đi u khác ông nói x u v giáo dân và nh ng ng i ông không a, không có xu t x , không có b ng ch ng thì nó vô nghĩa và gian d i đ n đâu? Ai mà tin đ c ông Đ.

V i trí óc l nh l c, t ph , ch quan c a ông, th o nào ông đã vi t nh ng đi u không th tha th đ c v Giáo

Hội Công Giáo, chúng hẳn ông quy định là các Đức Giáo Hoàng, qua Công Đồng Vatican II, có chức năng phá tan Giáo Hội Công Giáo (CGTL số 7, tháng 11-86). Trừ đi! Đức Giáo Hoàng có chức năng phá tan Giáo Hội Công Giáo sao? Có ai hiểu được sự quy định đoán ghê sự này của ông Đt không? Chúng có khả năng đi vào mọi nghĩ nghĩ thế. Thế nào mà ông không coi luật của Giáo Hội ra gì cả. Ông càng thét là giáo dân tranh đấu chúng phá Giáo Hội, chúng thực sự ông mới là người chúng phá Giáo Hội bằng lời nói và việc làm của ông. Ông thét để rồi chúng làm ông viết về Giáo Hội, về Đức Giáo Hoàng và nhìn lại để sự của ông xem có hợp với luật

Giáo Hội không. Một người như ông không có t cách nói về Giáo Hội n a. Ông càng nói về Giáo Hội, về giáo dân bao nhiêu thì người ta càng thấy s sai lầm và ác ý của ông bấy nhiêu. Ai mà tin đ c ông Đ t đ c n a?

Monterey ngày 10-10-87

**53- CH C V CHÁNH X
C A CHA Đ Đ NG ĐANG
TRONG TÌNH TR NG KHÔNG
H P GIÁO LU T**

Kể từ ngày đầu của “tôn phong”
chánh x H Đ o N V ng
Các Thánh T Đ o, San Jose
16-8-86, Cha D ng đã b giáo
dân ch ng đ i quá mạnh li t
đ n n i ngay trong ngày t n
phong, ĐGM đã cho c nh sát
và chó sẵn đ n tràn ng p trong,
ngoài nhà th đ đàn áp giáo
dân ch ng đ i. Tr c đó vào
kho ng ba tu n (21-7-86) c nh
sát và m t s ch c v c a Toà
Giám M c h t ng Cha D ng
v nh n nhi m s H Đ o hai
l n, nh ng đã b giáo dân ngăn

ch n, đ y ra. Bi n c này đã x y ra m t cách r t quy t li t khi n nhi u ng i đã ph i kêu lên r ng trong l ch s Giáo H i toàn c u ch a bao gi có m t v Cha S v nh m x mà b giáo dân ch ng đ i nh v y (CN s 4, ngày 26-7-86). Là giáo dân VN, ai cũng đã có l n tham d ho c ch ng ki n c nh Cha S cũ ra đi gi a s th ng ti c bùì ngùi c a giáo dân và c nh đón ti p Cha x m i v i ni m vui m ng náo nhi t c a t t c con chiên trong x . Tình

nghĩa gì a ch chiên và con
chiên nó đ m đà quy n luy n
và t ng b ng vui v đ y tình
ng i nh v y là vì ch chiên
th c lòng th ng con chiên và
con chiên th c lòng kính m n
ch chiên.

V Cha D ng v nh m ch c
H Đ o VN, San Jose đã hoàn
toàn ng c l i truy n th ng,
phong t c quý giá c a giáo dân
VN. Nguyên nhân c a bi n c

này đã quá hi n nhiên, không còn ai không biết nữa. Sự ch ng đ i này đã kéo dài h n m t năm tr i r i và ch c ch n s c còn kéo dài mãi, n u không có m t gi i pháp thích h p.

Theo giáo luật đ i u 1740 v lý do thuyên chuy n các v Linh M c coi x , thì đáng l Cha Đ n g đã b thuyên chuy n kh i ch c v chánh x t lâu r i. Nh ng t i nay Ngài v n còn

đ c ĐGM gi c ch c v đó.
Tôi nghĩ đây là m t tình tr ng
không h p giáo lu t. Tôi xin
trích d ch giáo lu t đi u 1740
đ đ c gi nh n đ nh. Đi u
1740 qui đ nh r ng:

“Khi vi c m c v c a m t Linh
M c coi x , vì lý do nào đó, đã
tr nên có h i hay ít nh t đã tr
nên vô hi u thì, dù không ph i
do l i nghiêm tr ng c a v đó,
v đó cũng có th đ c ĐGM

coi đ a ph n thuy n chuy n ra kh i x đ o” (When the ministry of any parish priest has for some reason become harmful or at least ineffective, even though this occurs without any serious fault on his part, he can be removed from the parish by the diocesan Bishop. – The Code of Canon Law, Collins page 308).

Vi c Cha Đ ng trong ch c v

chánh x đã gây ra bi t bao
đi u b t l i, thù h n, chia r
gi a nh ng ng i trong gia
đình, trong h đ o, trong c ng
đ ng; và đã quá hi n nhiên là
vi c m c v c a Cha ch ng
nh ng đã tr nên vô hi u mà
còn có h i n a. Theo giáo lu t
đi u 1740, ĐGM không còn lý
do đ gi Cha trong ch c v
chánh x n a.

Trong B n Thông Cáo chung

ngày 5-87 của ĐGM và hai ông Thi n, Bài có đo n vi t v Cha D ng nh sau:

“Ngài (ĐGM) đã c n th n duy t xét l i nh ng đi u ph n đ i và nh ng ý ki n do ông Bài và ông Thi n trình bày m t cách rõ ràng, liên quan đ n vi c b nhi m Cha Phaolô D ng. ĐGM cũng đã duy t xét l i lý do riêng của Ngài v vi c b nhi m đó. Ngài không tìm th y

b ng ch ng nào đ nghi ng
kh năng và quy t tâm c a Cha
Đ ng đ ph c v giáo dân và
chi m đ c lòng kính tr ng, s
tín nhi m và s h p tác c a h ,
n u Cha đ c t do thi hành
ch c v .”

Nh ng nh n đ nh c a ĐGM v
Cha Đ ng trên đây không có
gì phù h p v i giáo lu t đi u
1740 c . Có th Cha Đ ng có
kh năng và quy t tâm đ ph c

v giáo dân. Nhưng có một sự
ngăn trở rõ rệt là giáo dân
chúng đi Cha trong chức vụ
chánh xứ của họ (dĩ nhiên giáo
dân có lý do đi chúng đi Cha,
mặc dù ĐGM, vì “lý do riêng
của Ngài”, không muốn biết lý
do của giáo dân) và như vậy
việc chúng của Cha Đấng đã
rõ rệt trở nên vô hiệu như đã
đồng chúng minh bằng sự giáo
dân chúng đi Cha mạnh liệt
hơn một năm nay. Xin phép quý
vị để tôi nhắc lại lại lại trong
Giáo luật điều 1740. Điều 1740

không hề để cặp đôi này khờ năng hay quy t tâm của vợ Linh M c coi x mà ch nói đ n “vi c m c v c a v đó, vì lý do nào đó, đã tr nên có h i hay ít nh t đã tr nên vô hi u thì, dù không ph i do l i nghiêm tr ng c a v đó, v đó cũng có th đ c ĐGM thuyên chuy n ra kh i x đ o.” Trong ph n chú gi i tác gi c còn nói m t cách qu quy t nh sau: “Cho dù vi c thuyên chuy n này bao hàm m t ý nghĩa b t l i đi chăng n a thì nguyên lý căn b n c a th t c

thuyền chuy n này cũng ph i
đ c áp đ ng m t cách đ t
khoát, nghĩa là: ĐGM nên tìm
m t cách thích h p đ đem l i
l i ích cho các linh h n. Do đó,
đi u 1740 qui đ nh vi c thuyền
chuy n v chánh x ngay c
khi v chánh x này không có
l i gì v vi c m c v không h u
hi u c a mình.” (Đ c The
Cannon Law: A Text And
Commentary, page 1036).

Ta thấy rõ là Giáo Hội vô cùng quan tâm đến lợi ích và phần rỗi các linh hồn hồn bết kẻ mặt sù gì. Sự quan phòng của Giáo Hội thật là sáng suốt và lòng thương xót của Giáo Hội thật là chính thức.

Sau khi hiểu rõ Giáo luật đi u 1740 rỗi thì ta thấy là việc ĐGM còn giữ Cha Đôn trong chức vụ chánh xứ Hội Đô là không hợp với Giáo luật. Dù ĐGM có

đã ra lý lẽ gì đi nữa đã bệnh
vì c khố năng và quy t tâm c a
Cha Đ đ ng, nó v n không ăn
nh p gì v i đi u 1740; vì theo
đi u lu t này ch c n m t lý do
mà thôi đ cho m t v Linh
M c coi x ph i thuyên chuy n,
đó là “vi c m c v c a v đó
không còn h u hi u n a”. Ai
cũng bi t lý do tr c ti p c a
cu c kh ng ho ng trong c ng
đ ng giáo dân VN, San Jose
hi n nay là vì s b nhi m Cha
Đ đ ng vào ch c v chánh x
H Đ o. Nh v y thì làm sao

vi c m c v c a Ngài còn có
th h u hi u đ c đ i v i giáo
dân trong H Đ o?

Th t ra đi u ngăn tr hi n nay
c a ĐGM trong vi c gi i quy t
v n đ Cha Đ ng không ph i
là do giáo dân gây ra, nh ng là
do lòng t ái c a Ngài quá cao.
Tuy v y, trách nhi m c a v
ch chiên đòi ĐGM ph i đ t l i
ích và ph n r i linh h n c a
giáo dân trên t ái c a Ngài.

Trong suốt cuộc đời sống này Ngài đã vào quy n l c c a Ngài quá nhiều đ đ n n i gây ra bao nhiêu đau khổ , thi t h i cho con chiên. Đã đ n lúc Ngài nghĩ l i và dùng tình th th ng mà c m hoá lòng ng i. L ch s c kim đã cho ta th y r ng: n u ch dùng quy n l c mà tr dân thì s gây ra lo n l c, n u l y đ c mà c m hoá lòng dân thì ng i dân s đ c an c l c nghi p, thái bình th nh tr .

N u Cha Đ ng không tìm
đ c cách nào đ thay đ i đ c
nh ng c m nghĩ c a giáo dân
đ i v i Cha thì vi c m c v c a
Cha không th nào đ em l i l i
ích cho giáo dân đ c. Nh
v y, xét v c hai ph ng di n
tình và lý ĐGM ch còn cách
đ t khoát v i Cha đ đ em l i
bình an cho H Đ o, cho c ng
đ ng, cho đ a ph n và cho
Giáo H i. Ai cũng s c m ph c
lòng đ i l ng và bi t n Đ c
Giám M c.

Trong bài trắ c (CN s 16) tôi đã có d p trình bày là theo Giáo Lu t đi u 1740, ch c v chánh x c a Cha Đ ng đang trong tình trắ ng không h p Giáo Lu t. Lý do là vì c m c v c a Cha không còn hi u qu đ i v i c ng đ ng giáo dân VN trong H Đ o n a; và vì l i ích cho ph n rồi các linh h n (đi uquan trắ ng nh t đ i v i Giáo H i) Cha Đ ng ph i đ c thuyên chuy n ra kh i H Đ o.

Trong bài này tôi xin trình bày về giáo luật đi u 1741 (The Code of Canon Law, Collins p.308) nêu ra những lý do chính làm cho việc cấm vợ chồng Linh Mục coi sex trên nên vô hiệu, và vì thế việc đó phải được tuyên chuyển. Đi u 1471 đưa ra 5 lý do này cũng đưa đưa về Linh Mục coi sex bất cứ cách nào. Trong 5 lý do này, tôi nghĩ là Cha Dominick đã đưa vào 3, còn hai lý do kia (4 và 5) liên hệ đến việc hành chánh trong sex đó, nên xin miễn nói đến.

Sau đây là 3 trong 5 lý do đợc nêu ra trong đi u 1471:

1. Cách hành đợng (cách v LM) gây t n h i ho c xáo đợng tr m tr ng cho c ng đợng dân Chúa (A way of acting which is gravely detrimental of disturbing to the ecclesial community);

2. S thi u kh năng thích h p

ho c s đau y u vĩnh vi n v
tinh th n hay th xác làm cho
v đó không th làm tròn nhi m
v đ c (Ineptitude or
permanent illness of mind or
body which makes the parish
triest unequal to the task of
fulfilling is duties satisfactorily);

3. V đó m t tiếng t t đ i v i
nh ng giáo dân ngay th ng,
đ ng đ n ho c b giáo dân có
ác c m; và ngu i ta có th th y

trở c là nhng đi u này s
không ch m d t trong m t th i
gian ng n (The loss of the
parish priest's good name
among upright and
serious-minded parishioners or
aversion to him, when it can be
foreseen that these factors will
not quickly come to an end).

V lý do th nh t: cách hành
đng gây t n h i ho c xáo
đng tr m tr ng cho c ng đng

giáo họ u. Ai cũng đã nhìn thấy sự kiện này trong quá trình tranh đấu của giáo dân trên mặt năm nay rồi. Nhưng hành động của Cha Đáng trác và sau khi cuộc tranh đấu xảy ra, đã là nguyên nhân gây ra sự xáo động nghiêm trọng trong cộng đồng dân Chúa. Nhưng hành động của phe nhóm Cha đã cố tình khiêu khích giáo dân trong các Thánh Lễ để cho Đác Giám mục sùng làm của các Thánh Lễ tiếng Việt và các phép bí tích, gây tổn thương

cho sđ giđ đđ o cđ a giáo dân.
Nhđ vđ y, viđ c mđ c vđ cđ a Cha
chđ ng nhđ ng không có lđ i ích gì
cho giáo dân mà lđ i còn gây ra
bao nhiêu thiđ t hđ i cho cuđ c
sđ ng đđ o cđ a giáo dân nđ a.
Trong lđ i chú giđ i vđ lý do thđ
nhđ t này có đđ n nhđ sau:

“Đđ c Giám mđ c cđ gđ ng bđ
nhđ m mđ t vđ chánh xđ thích
hđ p (a suitable pastor) đđ tiđ n
hành sđ mđ nh cđ a Giáo Hđ i và

tăng tri n s hi p thông s n có.
Khi s hi p thông c a giáo h u
b t n th ng tr m tr ng vì
hành vi c a v chánh x thì s
m nh c a Giáo H i mà v đó
đ c th phong đ ph c v
cũng b t n th ng nh v y; do
đó làm cho vi c m c v c a v
Linh M c tr nên tai h i.” (The
Code of Canon Law: A Text
Amd Commentary, page
1037). Đi u đó đã đ lý do đ
thuyền chuy n v LM đó.

V lý do th hai: S thi u kh
năng thích h p . . . làm cho v
đó không th làm tròn nhi m v
đ c. Đi u này l i còn hi n
nhiên h n n a; vì n u Cha
Đ ng có kh năng thích h p
v i H Đ o thì làm gì có
chuy n “No Fr. Duong” h n m t
năm nay r i. V đi m này,
ng i chú gi i trong ‘The Code
of Canon Law: A Text And
Commentary’, trang 1036 đã
bình lu n nh sau:
“Kh năng c a v Linh M c coi
x có thích h p hay không, đi u

đó tu thu c vào tr ng h p
c a x đ o: đ c tính c a giáo
dân trong x , s giáo dân nhi u
hay ít và nh ng ch ng trình
c a x đó . . .” Trong m t đ n
khác tác gi nói ti p: “Có th
m t Linh M c không có kh
năng thích h p v i m t x ,
nh ng l i có kh năng thích
h p v i m t x khác.” (trang
1038). Đó cũng là lý do đ
thuyền chuy n v LM đó. Đi u
này làm tôi nh l i trong m t
cu c h p báo ĐGM đã tuyên b
là Ngài th y Cha Đ ng có kh

năng ph c v đ c l c khi Cha giúp x M . R t có th nh v y; nh ng đ i v i H Đ o VN thì s ch ng đ i Cha đã ch ng t r ã r t là Cha không có kh năng thích h p cho vi c m c v H Đ o. V y ĐGM nên đ Cha Đ ng giúp x M . Nh th là h p v i cách làm vi c c a Giáo Hội, có ích l i cho m i ng i, và tránh đ c xáo đ ng trong c ng đ ng, tránh đ c ti ng x u cho Cha Đ ng, cho ĐGM, tránh đ c đau kh cho Giáo Hội, và h p Giáo lu t. M t đi u h p

tình, hợp lý như vậy mà sao ĐGM không muốn làm, nếu thực tình Ngài không muốn đem hoá giáo dân VN vào các xứ M.

V lý do thực ba: V Linh Mục cam kết tiếng thật và b giáo dân có ác cảm. Hai lý do trên đã rõ vị trí ông hợp của Cha Đ ông như lý do thực ba này rõ rệt hơn cả. Đ vì vì giáo dân VN Cha Đ ông chúng như đã

m t tiêng t t l i còn mang tiêng
x u n a. Ngài đã b tiêng x u
tr c khi cu c tranh đ u x y ra;
vì v y giáo dân m i ch ng Cha
quy t li t nh đã trình bày
trên và trong bài tr c. Tôi ch
nh c l i m t vài vi c x y ra g n
đây làm ví d đã làm cho Cha
mang tiêng x u và làm cho giáo
dân có ác c m v i Cha:

Vi c Cha cho đăng b c tâm th
c a Cha T nh th l tâm tình

th m kín v i Cha đã làm cho
giáo dân th y Cha là ng i b t
trung, b t tín. Giáo dân không
th nào tín nhi m đ c Cha.
M t ng i thu ng mà có hành
đ ng b t tín này còn đáng cho
m i ng i khinh chê, b n bè xa
lánh, hu ng chi là m t v ch
chiên thì còn đáng ghê s đ n
đâu. Con chiên nào dám tin c y
mà bàn vi c linh h n, vi c gia
đình, vi c v ch ng v i Cha
n a. Hành đ ng này t ra t
cách quá t m th ng, trí phán
đoán quá kém c i c a Cha

Đúng ng. Thêm vào đó Cha L i t ra thái độ t ph đáng ghét khi Cha tr L i phóng viên của báo The Catholic Voice, ngày 25-5-87 v b c th Cha T nh là “Tôi đã tha th cho Cha T nh r i”. Câu tr L i đ y v kiêu căng này không xứng đáng v i đ c đ c a m t v Linh M c. Tôi r t buồn ph i dùng nh ng l i l chê bai cho b t c ai, hu ng chi là cho m t LM. Th t là m t đi u b t đ c dĩ; nh ng khi tranh lu n thì mi n c ng ph i nói ra.

Số ác cảm của giáo dân đối với Cha Đäng càng tăng thêm khi họ biết là Cha đã cảm ơn cho ĐGM cảm Thánh Lä, cảm ơn cho Cha Sullivan cảm ơn các Cha VN ngoài giáo phận San Jose không được nhận làm Lä, cảm ơn Cha Tân không được đi tiếp tục cho giáo dân; Cha còn gọi giáo dân là công nhân. Như vậy thì tuy được nhận nhân nghĩa rồi còn gì. Làm sao vì cảm ơn của Cha còn có hiểu quả đối với giáo dân. Như vậy ĐGM

không còn lý do để gọi Cha trong chức vụ chánh xứ.

Trong lý do thì ba còn ghi một điếm nữa đòi sự thuyên chuyển là “khi thay chức mục tử trong một thời gian ngắn.” Tác giả chú giải rõ thêm: “Nếu điếu trên đây kéo dài quá 6 tháng thì đó là lý do để thuyên chuyển về LM đó (trang 1038). Sự chuyển đi Cha Đ&ng đã kéo dài chức vụ nh&ng qua 6 tháng mà còn quá c&

năm tr i r i, và v n ch a bi t
bao gi m i ch m d t.

Ta th y là theo giáo lu t đi u
1740, 1741 thì Cha Đ ng ph i
đ c thuy n chuy n kh i chánh
x H Đ o VN t lâu l m r i.
V y vi c Ngài còn gi ch c v
chánh x H Đ o hi n nay là
m t vi c trái v i Giáo Lu t.
Giáo dân đang ph i ch u s
b t công v quy n l i cũng nh
v cách thi hành Giáo Lu t b i

Đ c Giám M c.

Đ k t lu n, tôi ch còn bi t nói r ng: Là giáo dân, con Giáo H i, con Thiên Chúa, ta ch còn cách ph i kiên nh n, đoàn k t, hy sinh và c u nguy n nhi u đ nh bàn tay Thiên Chúa can thi p đem l i công bình và b ng an cho c ng đ ng. M c cho ai trái giáo lu t, m c cho ai điêu ngoa, b a đ t, ch p mĩ, vu kh ng cho chúng

ta, chúng ta cũng c m t m c
tôn tr ng lu t pháp đ o, đòi và
gi nhân cách c a ta. K ch ng
phá ta s ph i h th n vì hành
vi th p hèn, l i l t c tũ; di u
c t h c p, tr tr n và b i c a
h .

Tôi đ ngh là Cha D ng và
nh ng ng i bên Cha hãy g p
nh ng đ i di n giáo dân (ch ng
Cha D ng) trên Tivi đ tranh
lu n v nh ng đi u h vi t và

nói t tr c đ n nay, đ m i
ng i VN nói chung và giáo
dân VN nói riêng đ c th y rõ
l p tr ng và quan đ m c a
h . Tôi nghĩ đây là m t đ ngh
r t xây đ ng; không ai có th t
ch i đ c.

54- HOÀ GI I VÀ HOÀ BÌNH

‘Hoà giải’, hai chữ đ p đ
biết bao, nhưng cũng mong
manh và khó khăn biết
bao!

Gia đình là đ n v nh
nh t trong xã h i, là n i có
nhu tình th ng nh t; th
mà còn th ng x y ra
nh ng chuy n b t hoà. M t
đôi khi chính nh ng ng i

trong gia đình cũng không
hoà giải đi đ c v i nhau.

Nh ng n u h có thi n chí,
h th ng tìm đ n các v
linh h ng, các v c v n
gia đình hay các v chuyên
môn v tâm lý đ nh các
v này giúp đ . Tuy v y,
không ph i lúc nào hoà
gi i cũng thành công. N u
hoà giải không thành công
thì gia đình tan v , v
ch ng ly tán, có khi còn

oán thù hài nhau – nhà câu
thà Kiu: “Còn tình dâu
nà, là thù đoy thoi.” – con
cái bà và là cả lòng; anh em
tà bà nhau, coi nhau không
bà ng “ngà i đong nà cả lã”
Cái cảnh đau bun này ta
và nà còn thày xày ra hàng
ngày trà cả màt ta. Ngay
già nhàng ngà i thân yêu
trong gia đình, hà hàng,
mà hoà già i có khi còn khó
khản nhà vày huàng chi

trong các đoàn thể, phe nhóm, tổ chức trong xã hội hoặc gia đình các quốc gia. Chúng ta còn nhớ cuộc “Hoà đàm Ba-lê” và chiến tranh Việt Nam. Nguyên chất vôi hình dáng cái bàn dùng trong hội nghị (vuông, tròn, bầu dục, chữ nhật) mà cũng kéo dài cảm xúc thán thán trong ý nghĩ của nhau để lại.

Tuy khó khăn nhưng ai cũng cần, cũng muốn hoà giải; vì không có hoà giải thì không có hoà bình là điều quan trọng nhất trong đời sống con người. Ta có thể nói, có hoà bình là có mọi sự, không có hoà bình là thiếu mọi sự. Trong các giải thưởng Nobel hàng năm, người lãnh giải về hoà bình được công nhận nhất. Trong bài giải trên

núi, Chúa chúc lành cho
người đem lại hoà bình:
“Phúc cho kẻ làm cho
người hoà thuận . . .” Sau
khi sáng lại, Chúa hiện ra
với các Tông Đồ, lại đưa
tiên Chúa nói với các Ngài
là “Bình an cho chúng
con”. Trong Thánh Lữ, lại
đơn nhất mà giáo dân nói
với nhau là chúc bình an
cho nhau. Lữ cùng với
Chúa Thánh Lữ nói với

giáo dân là “Chúc Anh ch&em v& Bình An”.

Trong m&i cu&c tranh đ&u l&n nh&, ph&ng cách t&t đ&p nh&t là đem l&i hoà bình là hoà gi&i. Trong su&t cu&c tranh đ&u c&a giao dân San Jose, h&t m&i ngu&i t& m&i phía, m&i c&p b&c đ&u mong, khao khát

hoà gi. Sau bao nhiêu gian lao cay đắng, bây giờ ta mới tiến tới được các giai đoạn hoà gi. Hai chữ ‘HOÀ GI’ đang ở trong tầm của ta (chữ ‘ta’ tôi dùng ở đây có nghĩa bao gồm hết mọi người liên hệ trong cuộc tranh đấu, cả ĐGM, các Cha đoàn giáo dân). Ta phải cẩn thận đừng để nó vuột khỏi tay ta; vì một khi nó đã đi thì

khó mà tr ỉ i n a. Có
ng ỉ i nào ly d ỉ i mà còn
tr ỉ i l ỉ y nhau không?
Hi m l m.

Hoà gi ỉ i đòi h ỉ i nhi u c ỉ
g ỉ ng, kiên nh ỉ n, hy sinh
và tài năng. ĐGM đã khôn
ngoan trong vi ỉ c m ỉ i hai
ông Thi ỉ n, Bài tham d ỉ u ỉ
ban hoà gi ỉ i và m ỉ i ng ỉ ỉ i

đ u vui m ng khi th y hai
ông đã nh n l i. Đó là m t
trách nhi m r t n ng n .
T t c chúng ta ph i c u
nguy n, đem h t kh năng
đ giúp cho công vi c c a
quý v trong ban hoà gi i
đ c đ ph n gay go, khó
khăn ngõ h u đ t đ c
thành công.

Cuộc tranh đấu này sẽ đi vào lịch sử của Giáo Hội hoàn vũ, Giáo Hội địa phương, cũng như tình thân VN nói chung và cũng như Công Giáo VN nói riêng. Mọi công việc, lời nói, hành động của chúng tôi liên hệ với lịch sử phán đoán, công luận nghiêm túc, phê phán. Phải nhìn xa trông rộng mọi khía cạnh nhân. Phải hành động

ngoài vòng xúc cảm mà
khả năng sai lầm. Phải vượt
ra ngoài những hên xui của
mọi khuynh hướng như
thì mọi tránh khỏi phạm
lỗi. MỘT KHI TRANG S
ĐÃ VIẾT THÌ KHÔNG XOÁ
ĐI ĐƯỢC C.

Biết bao nhiêu người vì đã
không có ý thức lịch sự
nên đã phạm những lỗi
lầm lịch sự. Ngày nay,
nhìn lại, cuộc biến loạn

đ n n đ nh t C ng Hoà,
ai cũng bu n ti c cho dân
t c ta và nh n th y là
nh ng k ch m u đã l m
l i nhi u; vì lúc đó nh ng
k có trách nhi m trong
bi n c này đâu có bi t m
m t nhìn xa trông r ng đ
bi t đ c s tai hi c a
vi c h làm. H không ý
th c đ c l ch s . H ch
nghĩ đ n b n thân h , t l i
c a h mà quên m t l i ích

cả Quê Gia, Dân Tộc.
Thì gian qua mau. Nay
những kẻ đó còn đâu!
Những kẻ đã ghi tên
tên và hành động của họ
vĩnh viễn muôn đời cho các
thế hệ mai sau phê phán.

Và phần Giáo Hội ta, Vatican
Galilêo đã nhìn mặt lên
đồng cớ họ trong báo

Chính Nghĩa đ nh c nh
cho nh ng Đ ng có uy n
và cho chính ta ph i th n
tr ng tránh nh ng l i l n tai
h i cho Giáo Hội và cho
chính b n thân ta. N u
Giáo Tri u th i đó bi t nhìn
xa trông r ng, v t ra
ngoài vòng nh hu ng c a
nh ng k xu n nh ho c
nh ng k có quy n th thì
ngày nay Giáo Hội đâu có
b v t nh đã đi vào l ch

s và không có th t y xoá đ c. Ngày nay, nghĩ l i ai mà không bu n ti c cho l i l m đó c a Giáo H i.

Hi n nay giáo dân VN, Toà Giám M c San Jose đang tr i qua m t bi n c l ch s quan tr ng cho đ i s ng m i ng i. Đ c Giám M c Du Maine, các Cha, Cha

Đến nay, các ngành lãnh đạo các phe nhóm, ngành ngành liên hệ đều sử dụng vào lợi ích riêng. Chúng ta phải tinh táo và ý thức để các việc làm của ta được rõ ràng sau này chính ta và các thế hệ mai sau, khi nhìn lại cuộc tranh đấu này, chúng ta không hối hận vì ta đã tránh được lầm lỗi mà còn hãnh diện về hành động đúng đắn, ngay

thông, khôn ngoan của
mình trong biến cố lịch sử
này.

55- CỬ CHIẾN BINH MỘ VÀ GIÁO DÂN VIỆT SAN JOSE

Chiến tranh Việt Nam
đã làm cho nước Mỹ
chia rẽ trầm trọng, t

các ngành, các s, các
c quan trong chính
ph đ n các t ng l p
trong dân chúng, nh t
là nh ng năm cu i cùng
c a chi n tranh.

Nhi u cu c xô xát có
khi đ m máu đã x y ra

giữa hai phe phần đi
và ông h chỉ n tranh.
Ông i M đã ph i công
nh n là ch a bao gi
dân M b chia r nh
v y k t th i k n i
chỉ n (1861 – 1865).

Trong bài tôi không

dám bàn vớ nguyên
nhân và tính chất của
cuộc chiến tranh này vì
đây là công việc của sĩ
gia. Tôi chỉ muốn
chỉ ra một khía cạnh
đi sâu vào chiến tranh.
Đó là thái độ khinh
của một số người M
đi về với cuộc chiến
M tham dự cuộc chiến

tranh này.

Trong các cuộc chiến khác: Thứ nhất, Thứ hai, chiến tranh Cao Ly; khi người chiến binh Mỹ vào nước, họ đã tiếp đón những người. Có những cuộc

di n hành t qu n h t
đ n các thành ph l n
đ ca ng i lòng dũng
c m c a h , đ tri ân
h , g i h là nh ng
ng i con yêu quý nh t
c a đ t n c. Nh ng
khi ng i chi n binh M
t cu c chi n tranh VN
v , ng c l i, h b đ i
x r t tàn nh n. Các

chiến binh này đã bị
khinh d , xa lánh, bị k
th v công ăn vi c
làm; có ng i còn bị
nh vào m t bị nh ng
ng i M ph n chiến
quá khích (Đ c
Wounded Men, Broken
Promises, by Robert
Klein, Page 266).

Thế họ i nh thế ng ng i
chiến binh này đã làm
gì sai trái để đáng bị
để i x thế nh vậy? Xét về
m i ph thế ng di n luật
pháp và bên ph n công
dân, họ có làm gì khác
v i thế ng chiến binh
trong các cuộc chiến
tranh khác? Nhiệm vụ
của họ là phải tuân

theo pháp luật. Họ phải
làm theo lệnh của vua
Tiêng Lững Tâm như Tiêng Cao
của họ là Tiêng Thêng.
Tiêng sao dân Mông lại đi
xấu vua họ một cách bệ
bệ ch vì họ đã tuân
theo pháp luật? Đó là
một đi u th t vô lý của
ng i M .

Hãy đem hi vọng ngày nay so sánh với hi vọng giáo dân Việt Nam, San Jose đang tranh đấu cho quyền lợi của mình chúng tôi si bít công mà họ phải chịu. Họ có làm gì sai đâu. Vì nếu họ sai thì chắc chắn Tòa Thánh đã răn đe và bít họ

phải bị cuộc tranh đấu
này rồi. Họ đã tuân
theo giáo luật. Họ đang
làm theo những lời dạy
của Chúa để tìm
Giáo Hoàng là phải
tranh đấu chúng tôi mà
sẽ bắt công để “cố giữ
gìn những phong tục,
tập quán của truyền,
những lời nghi đố giáo

cà a quê h h ng”, đ
m u ích cho s gi đ o
cà a h , cà a gia đình và
con cháu h .

Cũng nh các chi n
binh M , h b m t s
ng i ch ng đ i, k th .
Cái c nh ô nh c cà a

c nh sát Milpitas b t
gi giáo dân và dùng
bút chì m v vào m t
mũi, thân th h là m t
hành đ ng k th , đàn
áp, dã man; là m t v t
nh trong l ch s c a
m t c quan công l c.
S a-dua c a m t s
đ ng h ng đ y t ti
m c c m, xu n nh k

có quy n th đ bơi
nh , ch p mũ giáo dân
là m t hành đ ng hèn
h , làm nh c cho
truy n th ng dân t c
VN. Giáo dân VN trong
cu c tranh đ y này đã
tìm th y n i ngu i c u
chi n binh M m t
ng i b n đ ng hành;
c hai đã hành đ ng

theo luật pháp và c hai
đ u b m t s ng i k
th , ch ng đ i.

Nhi u lúc tôi th y th t
khó hi u ng i M . Tôi
xin đ a ra tr ng h p
sau đây làm ví d .
Ng i M đã và đang

tìm mọi cách, bằng mọi
giá để chuộc nh
ng i M m t tích trong
chiến tranh VN. Đó là
m t đi u cao quý của
m t dân tộc văn minh.
Nhng th h i xét v
phng di n tuân theo
pháp luật và thi hành
nhi m v của m t công
dân thì nhng ng i

m t tích kia có khác gì
nh ng ng i chi n binh
M không? Ta th y h
không khác gì nhau c .
Có khác là khác ch
m t đàng b m t tích,
m t đàng b thi t
m ng, b tàn ph ho c
may m n ch b
th ng nh nên thân
th còn nguyên v n.

Vậy thì đáng lẽ họ cũng phải đứng về phía chính phủ và dân chúng Mỹ lo lắng ân cần giúp đỡ những lo lắng cho những người mất tích. Thế thì sao họ lại bỏ bả c dãi? Dân chúng Mỹ đáng bỏ họ thẹn vì đã bỏ công để vì các cựu chiến binh Mỹ trong chiến tranh VN.

Ngô i M đã ph c thi n
sau khi nh n ra s sai
l m c a h đ i v i các
c u chi n binh M
trong chi n tranh VN.
Không bi t đ n bao gi
các anh em “TÍN H U”
và Cha Đ ng m i
nh n ra s sai l m c a
h đ i v i cu c tranh
đ u c a giáo dân Vi t

Nam?

Nháng rái sau nháng năm đau khá nhác nhá, cái gì phái đán đá đán. Láng tri cáa con ngái i đá tháng. Láng tâm cáa ngái Má đá báng tánh. Sau hán 10 năm,

bây giờ họ mới nhận ra
là họ sai lầm trong cách
cố gắng của họ để với
các cựu chiến binh
trong chiến tranh VN.

Họ cố gắng chuộc lỗi
lầm đó. Họ đã tổ chức
những cuộc diễu hành,
chặng hàng nghìn

Chicago và New York
City để đón rước các

cũu chi n binh trong
chi n tranh VN. Hàng
tri u ng i đã tham d
cùng v i các viên ch c
các c p trong chính
ph . Các băng gi y,
bông gi y (confetti) đã
r i xu ng t trên các
cao c nh tuy t r i,
bao ph đoàn ng i
di n hành. M t s cũu

chiến binh, kẻ ngồi xe
lăn, ngồi ở chiến trường
tên lính bước sau những
đoàn người đi hành
vui tươi náo nhiệt,
những bạn học hoà
tươi những bạn học
hùng tráng, cười rập
trời giờ phút hoan hô
reo hò vang động cả
một vùng thành phố.

Sau cuộc di n hành là
mít-tinh tr ng th . Các
đ i bi u các c quan
chính ph , đoàn th
đ c di n văn ca ng i
công lao và s hy sinh
c a nh ng chi n sĩ anh
hùng mà tr c đây h
đã khinh r ph báng.
Ng i M đã bi t ph c
thi n và, b ng c ch

này, h đã hàn g n l i
v t th ng chia r tr m
tr ng gi a ng i dân
M .

Giáo dân tranh đ u VN
San Jose, cũng ch vì
đã hành đ ng theo giáo
lu t đ b o v tinh hoa,
truy n th ng t t đ p
c a dân t c và m u l i
ích chung cho đ i s ng

đ o c a mình mà b
m t s ng i k th , vu
oan giá ho cho là
ch ng phá C ng Đ ng,
ch ng phá Giáo H i.
Giáo dân hành đ ng
theo l lu t c a Giáo
H i mà b g i là ly khai
thì có ai hii u đ c
cách ly lu n này
không? Tôi th t không

hi u nh ng ng i “Tín
H u” này. Vì th , đã
nhi u l n tôi lên ti ng
h i h là giáo dân
ch ng phá Giáo H i
ch nào? Nh ng, thay
vì lên ti ng gi i thích
ho c đ i di n v i giáo
dân trên Tivi đ tranh
lu n thì h l i tìm m i
cách l n tránh r i vi t

ra nh ng l i đ y gi n
ghét, vu cáo, ch p mũ,
l i l t c tũ, di u c t d
dáy, h c p. H l m
t ng r ng h c àng “già
m m” bao nhiêu thì đ c
gi s b mê ho c tin
theo h b y nhiều. Làm
th , h đã quá khinh
th ng trình đ và trí
thông minh c a đ c gi .

Những bài viết tặc tũ,
những diều u cợt bêu
này sẽ còn mãi trên
giấy trắng mướt đen, sẽ
là bóng chạng cho sẽ
thấp hèn bết xuống cạp
hố. Rồi đây, có lúc nó
sẽ thực tiễn và dày vò
lòng tâm hồn. Hỡi sẽ
thầy học trò. Đón đây
tôi xin mời mời tấu

ngoài c, xin phép ra
ngoài đ m t chút đ
góp ý v bài phi m
trong Tín H u:
(Tôi th y trong Tín H u,
tác gi không có kh
năng đ vi t phi m. Ví
d bài ‘Th Phi’ c a h
s c mùi “tôm, cá”, tr
tr n, vì h đâu có t
bi t mình. Th t là “ti u

nhân đ c chí ti u hi hi.”
Tôi nghi p cho ông
Ti n Sĩ lo canh, trong
bài ‘Th Phi’, Tín H u
s 29, ông nói là ông
đã m t nhi u thì gi đ
tìm trong các t đi n t
ng ‘hi-hi’ mà tôi đã
dùng trong câu trên
(CN s 11: Bài “Tôi đ c
báo Tín H u”), nh ng

tuy nhiên ông không
thấy nó ở đâu cả. Ông
nói ông chỉ thấy chữ
'HY' thôi. Ông chỉ đi u
tôi là đã viết sai chữ 'hy'
thành 'hi' đố là a b p
đố c gi (!). Chuyện thật
quá nhảm nhí, không
đáng cho đố c gi m t
thì gi. Nhưng vì thấy
ông coi đó là m đi u

quan trọng (ông đã viết
dày đẽc c c m t trang
báo (trang 25, Tín Hữu
29) để cho nhà tôi viết
ch ‘hi hi’ này, nên tôi
mu n giúp ông hi u:

- Trong ‘Hán Việt T
Đi n’ của Đào Duy

Anh, phần thứ 6,
trang 355, cột 2: “HY,
trong nghĩa thứ ba, chỉ
tiếng vì sự mà kêu lên –
Nóng gọi là hi hi”.

- Trong ‘Việt Nam Từ
Điển’ của Lê Văn Đức
và Lê Ngọc Trâm, quyển

th ng, trang 603, c t
2: “HI-HI c/g (cũng g i
là) HU HU – tiếng khóc
n c n : khóc hi-hi”.

- Trong ‘T Điện n Tiếng
Vi t’ c a Nhà xu t b n
khoa h c xã h i Hà N i,
trang 483, c t 1: “Hi HI

– tiếng khóc nh : khóc
hi hi”.

- Trong ‘Việt Nam Tân
T Điện’ của Thanh
Ngh , quy n m t, trang
537, c t 2: “HI-HI –
tiếng khóc nh : khóc
hi-hi. Onomatopée du

bruit qu'on fait en
pleurant" (tâm täng
thanh).

Kä tiäu nhân, vì ngu
xuän, không biät phân
biät phải trái, cä i
vä khóc, nên khi đäc
chí chúng cä i cũng

nhỏ chúng khóc. “Tiểu nhân đả chí tiểu u hi – hi” là bài vịnh. Bây giờ ông Tiểu N Sĩ lô-canh tiểu u chả a? Ông còn nghĩ tôi bả p đả c gì không? Cũng như câu “chỉ c áo không làm nên thày tu”, câu “Tiểu nhân đả chí tiểu u hi – hi” rất thông thêng, nói

ra ai cũng hi u. Th mà ông Ti n Sĩ lô-canh l i không hi u! Ông m t công “tìm h t trong T Th Ngũ Kinh mà cũng không th y,” nên ông đòi bi t xu t x đ ki m ch ng! R i ông “v t nát” m y quy n t v mà cũng không th y t ng ‘hi-hi’. T i nghi p

ch& a!).

Tuy đi& u này th& t là
nh& nhen nh& tôi đã nói
& trên, nh& ng ít nh& t nó
còn có tính cách tranh
lu& n kh& dĩ còn đáng
bàn cãi. Đ& c bài ‘Th&
Phi’, ta bi& t đ& & c h& c

th c c a tác gi nh th
nào và t cách th p
hèn đ n đầu.

Th t tình tôi th y t i
nghĩ p cho h h n là
t c gi n h vì s ngu
đ t c a h , nh t là khi
h nhân danh m t t

báo Công Giáo mà vi t
nh ng l i l d dáy b n
th u, cay cú, h n h c,
quàng xiên nh k
khùng d i. Nó b t x ng
đ i v i ngay c m t t
báo không Công Giáo.
Th t là h th n cho h .

Khi h đang mù quáng
nh v y thì có nh ng
giáo dân, đoàn th và
cá các linh M c VN
mu n giúp đ đ tìm
m t gi i pháp đem l i
bình an cho C ng
Đ ng, nh ng đ u b h
ch i b i, vì h đ a th
Đ c Giám M c.

Trở lại kia, vài ba tờ báo
ở xa San Jose đã nhận
được tin tức xuyên tạc
của anh, nên đã đăng
những bài viết có nội
dung sai lầm, bắt công
đoàn vì cuộc tranh đấu
của giáo dân San Jose.
Vài thời gian, các báo
đó đã nhận ra sự gian
dối của anh, nên sau đó

đã tránh được những lỗi lầm mà họ đã phạm phải trong quá khứ.

Nguy hiểm đã phát hiện sau khi nhận ra sai lầm của họ đối với các cựu chiến binh Mỹ trong chiến tranh VN.

Không biết đến bao giờ
các anh em ‘Tín Hữu’
và Cha Dòng m
nh ra sai lầm của
h đ i v i cuộc tranh
đ u của giáo dân VN.
Bao giờ h m i t nh
ng và ph c thi n đ
không còn là gánh
n ng cho giáo dân VN
và cho ngay cả Đ c

Giám M c, vì Ngài đã
b h c v n sai l c
nên m i có tình tr ng
b t an tai h i nh hi n
nay?

Monterey, Ngày C u
Chi n Binh 11-11-1987
(Veteran Day 1987)

56- BÀI HỌC TRƯỚC C M T

Khi ông Lewis
Powell, Tham Phán
Tư Cao Pháp Viện
Liên Bang Hoa Kỳ
vẫn hưu hồi tháng
6-87, Tổng Thống

Reagan đã chọn ông Robert Bork để thay thế. Lý do là vì ông Bork có khuynh hướng bảo thủ như Tổng Thống Reagan. Nhưng ông Bork đã không được chọn vì ông cũng như dân Mỹ (qua

Poll) chấp thu n.
Việc này đã gây ra
nhiều bất bình giữa
TT Reagan và
Thống đốc Vi n. TT
Reagan tuyên bố là
sẽ chấp nhận một người
khác có khuynh
hướng như ông Bork
đề thách thức quyền

h n c a Th ng
Vi n.

TT Reagan ch n ông
Ginsburg là ng i
mà TT nghĩ là cũng
có khuynh h ng
nh ông Bork. S l a

ch n này h a h n
m t cu c “đ ng đ
gay go” gi a T ng
Th ng và Th ng
Vi n (Nên nh c qua
i là theo Hi n Pháp
Hoa K thì T ng
Th ng có quy n đ
c ng i ra làm
Th m Phán Toà Án

Ti Cao Liên Bang,
những người đi các số
những thu nhập của đa số
ở Thành phố Vinh. Tiểu
Ban Tổ Chức Quốc
Hội chúng ta họp để
phỏng vấn ông
Ginsburg thì ông
Ginsburg đã tự ý rút
tên vì lý do là khi mặt

nhà báo h i ông,
tr c kia ông có bao
gi hút b ch phi n
không, ông tr l i là
trong nh ng th p
niên 60' và 70' khi
còn là sinh viên và là
giáo s lu t khoa
ông có hút vài l n.
(Nên bi t là trong

những năm 60' và 70', có tới 70% sinh viên M đã hút hay th b ch phi n). Ông bi t là đi u này s gây cho ông nhi u khó khăn. Nên ông rút tr c.

Vi c ông Bork b
Th ng Vi n t ch i
và ông Ginsburg xin
rút tên ra kh i s đ
c đã đem l i cho
chúng ta m t bài h c
quý giá, vì nó có
nhi u đi m t ng
đ ng v i tr ng h p
c a cu c tranh đ u

cả giáo dân San
Jose cũng ng l i s b
nhi m Cha D ng
vào ch c v chánh
x H Đ o Vi t Nam.
T ng Th ng Reagan
đã có “lý do riêng” đ
đ c ông Bork và
ông Ginsburg vì
ch c ch n là hai ông

này, với khuynh
hướng ng b o th , s
dùng quy n c a
mình trong ch c v
Th m Phán T i Cao
Pháp Vi n Liên Bang
đ có nh ng quy t
đ nh phù h p v i
chính sách c a TT
Reagan.

Đ c Giám M c Du
Maine, nh Ngài đã
tuyên b trong B n
Thông Cáo chung
c a Ngài và hai ông
Thi n, Bài cũng đã
có lý do riêng đ b
nhi m Cha Đ ng
vào ch c v chánh
x H Đ o Vi t Nam.

Ngài không tuyên bố lý do riêng đó là gì. Giáo dân, vì đã gặp nhu cầu khó khăn với Ngài trong quá khứ nên họ càng có lý do để tin rằng “lý do riêng” của ĐGM là Cha Đáng sá làm theo chính sách mới

v c a Ngài. Chính sách này đã đ c ho ch đ nh t m trong b c th Ngài g i các Linh M c VN đ ngày 31-5-84, theo đó s đ ng hoá giáo dân vào các x M đã đ c mô t rõ ràng.

Cha Đ n g, trong
nh n g văn th g i
ĐGM tr c đây, vào
năm 1984, đã t ra
hoàn toàn đ n g ý v i
chính sách m c v
c a ĐGM, nghĩa là
Cha tán thành chính
sách đ n g hoá và
ch n g l i vi c thành

l p giáo x th nhân
cho giáo dân VN. Tôi
xin trích l i m t vài
câu sau đây trong
văn th g i Đ c
Giám M c:

- “Chúng con (m t s

Linh M c VN trong
đó có Cha D ng)
hoàn toàn không
đ ng ý v i U Ban
Đ c Nhi m (v th nh
nguy n thành l p
giáo x cho ng i
Vi t Nam).

- Một cách tiếng quát,
chúng con đang ý
vì Đ c Cha vì vì c
m c vì cho ng i
Việt Nam và Trung
Tâm Công Giáo Việt
Nam mà đã đ c
Việt trong lá th g i
cho các Linh M c
VN trong giáo phận

San Jose (thđ
ngày 31-5-84).

- Vi c m c v bí tích
ph i c hành t i các
nhà th giáo x đ a
ph ng (M).
Khi đ c nh ng vẫn

th này và th y ĐGM
b nhi m Cha
Đ ng vào ch c v
chánh x “lý do
riêng” c a Ngài thì ai
cũng ph i hi u r ng
Cha Đ ng s thi
hành chính sách
m c v đ ng hoá
c a ĐGM. Đó là lý

do chính làm cho
giáo dân c c l c
ch ng đ i Cha
Đ đ ng.

N u Cha Đ đ ng th y
r ng giáo dân hi u
nh th là sai l m thì

xin Cha đ ng ra c i
chính v i giáo dân.
Cha thuy t ph c
giáo dân b ng cách
xin ĐGM ch p thu n
cho giáo dân có giáo
x . N u đ c nh
th thì tôi dám nghĩ
là giáo dân s không
còn ch ng đ i Cha

nh tr c. Mọi s s
tr l i bình th ng và
hoà bình s đ c tái
l p trong H Đ o.

N u ĐGM không có
ch tr ng đ ng hoá
giáo dân VN vào các

x M , thì vì c Ngài
ch p thu n cho giáo
x s không có gì
khó khăn vì đó là
quy n c a Ngài.
Ngài cho lúc nào là
đ đ c lúc đó. Dĩ nhiên
ai cũng biết là còn
ph i có th t c gi y
t . Nh ng m t khi

Ngài đã quy t đ nh
cho giáo x thì th
t c gi y t ch còn là
v n đ th i gian thôi.

N u Cha Đ ng
không th làm đ c
nh ng đi u trên đây

thì tôi th y r ng vi c
duy nh t còn l i mà
Cha có th làm cho
phù h p v i s m ng
Linh M c là Cha xin
t ch c vì l i ích cho
c ng đ ng dân
Chúa, cho Giáo H i,
cho Đ c Giám M c
và cho chính Cha.

Không ai có thể chê
cái Cha mà chỉ có
thể khen ngợi sự can
đảm, tính cao thượng
của Cha. Nhưng tôi
không thể hiểu được,
tại sao một vị thánh
nhiên như thế mà
không được giới
quyết một cách hợp

lý đ đ n n i nó tr
thành m t cu c
kh ng ho ng tai h i
và kéo dài quá lâu.

Ông Ginsburg, ch
vì tr c đây 20 năm,
khi còn là sinh viên,

đã hút b ch phi n
m y l n – dù là bây
gi ông nói là ông r t
h i h n – th mà còn
b chê trách và b
áp l c ph i rút tên ra
kh i s đ c vào
ch c v Th m Phán,
tránh cho T ng
Th ng Reagan,

Quả c H i và dân
chúng M cái c nh
tranh lu n ch ng đ i
nhau làm m t hoà
khí. V Tom Hayden
đã đ c Ban Giám
Đ c Đ i H c San
Jose gi i quy t m t
cách khôn ngoan và
mau chóng tránh

đ c nh ng s l n
x n b t hoà trong
c ng đ ng San Jose.

Trong nh ng tr ng
h p trên đây, nh ng
k liên h ho c
nh ng ng i có

quy n đã bi t đ t l i
ích c a qu n chúng
lên trên tham v ng
và t ái c a mình.
C ch đó th t là
đáng khen. Đ a v
c a h không vì th
mà gi m b t uy tín,
ng c l i, ai cũng
khen tài lãnh đ o,

lòng hy sinh của anh
vì công ích quần
chúng. Đó mới thật
là đúng nghĩa của
hai chữ ‘công bình’.

Trên đây là những
nhiệm vụ của ĐGM
bổn phận Cha Đấng

vào ch c v chánh
x H Đ o VN cũng
gi ng hai tr ng h p
trên đây. Nh ng ch
vì Cha Đ ng mà
ĐGM đã không hành
đ ng nh nh ng
ng i trên đây m i
x y ra s b t an hi n
nay. Ng i ta c

ao, do s sáng su t
c a ĐGM, lòng hy
sinh c a Cha D ng
cho s an hoà c a
gia đình Giáo Hội và
l ích cho vi c gi
đ o c a giáo dân,
cu c kh ng ho ng
này s đ c gi i
quy t nh hai v

Ginsburg và Tom
Hayden trên đây, đ
tránh cho m i ng i,
m i c p b c s b t
hoà đang làm đau
kh cho c ng đ ng
giáo dân, gây thi t
h i cho m i ng i.

Đáng l v Cha
Đ ng cũng ph i
đ c gi i quy t s m
và mau l nh v
Ginsburg và Tom
Hayden. Tuy v y,
mu n còn h n
không, vì n u không
thì không bi t bao
gi m i có bình an.

V y xin Cha Đ đ ng
đ ng ch n ch n a.
N u Cha th y r ng
Cha không th t
ch c đ đ c thì xin
Cha hãy ra g p giáo
dân, tr n an giáo
dân v l p tr đ ng
c a Cha đ h v ng
tâm là ch ng nh ng

Cha không đi ng... c
li nguy... n v... ng c... a
h... mà Cha còn
quy... t tâm xin cho
b... ng đ... c giáo x...
th... nhân cho giáo
dân n... a. Đó là cách
gi... i quy... t h... p lý
nh... t. N... u Cha quy... t
tâm Cha s... làm

đ c nh câu ng i

M th ng nói:

“Where there is a
will, there is a way.”

(T m d ch: Mu n thì
đ c)

Monterey ngày

1-12-87

**57- AI VI PH M
S GIÁO HU N
C A GIÁO H I**

Tôi có d p đ c t
CHÂN LÝ, b n

thông tin hàng
tuần của Cha
Đông, trong đó
Cha Đông đã
dùng một câu làm
nòng cốt cho
thông tin này. Đó
là câu trích từ
của bài đáp của

Đ c Thánh cha
cho Hội Đ ng
Giám Mục Hoa Kỳ
t i phiên họp
Angeles. Câu đó
nh sau: “KHÔNG
TH CH P NH N
LY KHAI HAY
CH NG Đ I NH

MỘT CHÍNH
SÁCH HAY MỘT
PHƯƠNG PHÁP
TRONG LÃNH
VỰC GIÁO HUYN
CẢ GIÁO HỘI.”

Khi nhắc lại câu này thì CHÂN LÝ, chắc Cha Đ...ng đã ...ng r...ng, theo câu này thì giáo ân VN tranh đ...u đã sai, n...u áp đ...ng đúng ý nghĩa của nó. Nh...ng

theo tôi hiểu thì
không phải như
vậy. Câu này
không thể áp dụng
cho giáo dân tranh
đấu đàng; mà nếu
câu này đàng áp
dụng cho cuộc
biên đàng hiện nay

t i San Jose thì
chính phe Cha
Đ đ ng, t c là
nh ng ng i liên
h đ n vi c ng h
Cha trong ch c v
chánh x đã làm
sai ch không ph i
giáo dân tranh đ u

đã làm sai. Tôi xin
trình bày như sau:

Xin quý vị cùng
đọc lại câu trên:
“Không thể chấp
nhận lý khai hay

chúng đi như một
chính sách hay
một phương pháp
trong lãnh vực giáo
huấn của Giáo
Hội.” Sự giáo huấn
của Giáo Hội đi
thể hiện qua các
giáo điều và tín lý,

luân lý và các luật
l trong Giáo Luật.
N u Cha D ng
suy nghĩ k h n thì
Cha s th y là
giáo dân tranh đ u
đã không làm gì
ch ng l i nh ng l i
giáo hu n c a

Giáo Học , vì
giáo dân vâng
phục mệnh giáo đấng
vâng tín lý, luân lý và
mệnh luật trong
Giáo Luật. Vâng xin
Cha Đấng cho
bất giáo dân
chúng đấng Giáo

H i nh ng đi m
nào trong ph m vi
giáo hu n c a
Giáo H i. Ch ng
đ i nh b t công
c a ĐGM v vi c
b nhi m Cha
Đ ong và xin giáo
x th nhân ch ng

những không vì
phạm sự vì giáo
huấn của Giáo Hội
mà Ngài còn là thi
hành đúng luật Ngài
của Giáo Luật Ngài.

Bây giờ tôi xin
chứng minh là phe
Cha Đáng, tức là
nháng ngái liên
há đán việc cáng há
chác danh chánh
xác của Cha, đã
cháng đái giáo
huán của Giáo Hội

vì họ đã không tôn
trọng những điếu
trong Giáo Luật.

Cuộc biến động ở
San Jose đã xảy
ra vì những điếu

518, 524, 1740,
1741 trong Giáo
Luật đã không
đúng tôn trọng.
Đến giai đoạn này,
chúng là ai cũng
biết những điều đó
là gì rồi. Tuy vậy,
tôi xin tóm lược lại

đ đ c gi đ
nh n đ nh.

1. Điều u 518 Giáo
Luật cho phép l p
giáo x th nhân
căn c vào nghi

th c, ngôn ngữ,
truyền thống của
mặt sắc dân.

Trong lời chú giải,
tác giả viết, “Khi
những nhu cầu
tâm linh của sắc
dân này không
được tho mãn

(b i nhà th đ a
ph ng) thì c n
ph i l p giáo x
th nhân cho h .
Giáo H i đ a
ph ng c n t ra
quan tâm đ c bi t
đ n nh ng ng i
này khi h mu n

bộ luật ngôn ngữ
và phong tục của
họ.” (The Code of
Canon Law: A text
and Commentary,
by the Canon Law
Society of
America, p.418 –
419). Theo bộ luật

thông kê trong
Đông Vng s
tháng Mân Côi,
1985 thì trên toàn
cối n c M , B
Trên đã cho phép
giáo dân VN đ c
có 17 giáo x Vi t
Nam. Bây gi là

1987, ch c ch n
con s này đã
đ c tăng lên. H u
h t nh ng n i này
đã không có đ c
đi u ki n nh San
Jose. V y thì t i
sao San Jose,
giáo dân l i không

đ c h ng quy n
l i c a mình đ có
giáo x th nhân
nh đi u 518 đã
quy đ nh? Đ tìm
câu tr l i, nhi u
ng i đã nghĩ
ngay đ n b n báo
cáo c a c a m t

số Linh Mục VN
vùng San Jose,
trong đó có Cha
Đông ng, gđi lên
ĐGM. Các LM này
đã đđng ý vđi
chính sách mđc vđ
đđng hoá cđa
ĐGM. Các LM này

còn th a v i ĐGM
là “Trung Tâm M c
V ch dành cho
các ho t đ ng văn
hoá, giáo d c, xã
h i (ch đ ng trình
ng n h n). Còn
các vi c m c v Bí
Tích thì ph i đ c

c hành t i các
nhà th giáo x
đ a ph ng”. (Bút
ghi cụ c h p nhóm
Linh M c VN
(support group),
ngày 13-9-84.
Ng ghi: Cha
Đ ng) (Đ c CN

s 5, trang 18, b
cũ). Có l vì nghe
theo báo cáo c a
các v đó phù h p
v i chính sách
m c v c a ĐGM
mà ĐGM không
mu n cho giáo x
th nhân. Nh v y,

ta th y rõ là đi u
518 Giáo Lu t đã
không đ c phe
Cha Đ ng tôn
tr ng.

2. Đi u 524 Giáo

Luật đòi ĐGM phải
cân nhắc cẩn thận
trước khi bỏ nhiệm
mặt vị chánh xứ .

“Đặt chỗ đúng
người cho đúng vị
chỗ c vị” (Place
the right person in
the right place)

(page 424), ĐGM
c n đi u tra và
tham kh o ý ki n
c a các LM am
t ng và n u nhu
c u đòi h i thì
Ngài c n tham
kh o ý ki n c a
giáo dân (page

424). Trong vị c
b nhi m Cha
Đ ng, ĐGM đã
hoàn toàn b qua
vị c tham kh o ý
ki n c a giáo dân.

Chúng ta biết là ĐGM Du Maine đã áp dụng điều luật này cho giáo dân trong xứ M St. Vianney's. Ngài đã tham khảo các cá nhân ý kiến của họ trước khi bắt đầu nhiệm vụ

chánh x m i cho
h . đ a ph n
Monterey, ĐGM
Shubsda đã tham
kh o ý ki n giáo
dân trong x St.
Angela's m t cách
k l ng tr c khi
b nhi m Đ c Ông

Maxwell thay Đ c
Ông Stieger trong
ch c v chánh x .
Đó là hai tr ng
h p chúng tôi bi t.
Còn nh ng tr ng
h p mà chúng tôi
không bi t, ch c
ch n các ĐGM

cũng làm nh v y,
vì đi u này đã
đ c quy đ nh
trong Giáo Lu t,
đi u 524. V y thì
t i sao khi thuyên
chuy n Cha T nh
và b nh m Cha
Đ ng là chánh x

Hồ Đổ, ĐGM đã không hỏi tham khảo ý kiến giáo dân? Và ngay cả khi giáo dân kêu xin Ngài tạm đình việc b nhiệm này thì, Ngài cũng vẫn không nghe và

nh t đ nh “t n
phong” trong c nh
ô nh c chó sẵn và
c nh sát tràn ng p
trong và ngoài nhà
th ? ĐGM đã coi
th ng giáo dân
VN. Ta th y rõ là
đi u 524 Giáo Lu t

đã không đ c tôn
tr ng trong tr ng
h p này.

3. Đi u 1740 và
1741 v lý do
thuyền chuy n v

Linh Mục chánh
x. Tôi đã trình
bày trong bài nhan
đề “Chức vụ chánh
x. của LM Dòng
đang ở trong tình
trạng không hợp
Giáo Luật”, đăng
trong CN số 16 và

17 (b m i). Theo
Giáo Luật thì Cha
Đ đ ng ph i b c t
ch c chánh x t
lâu r i, vì vì c m c
v c a Cha không
còn h u hi u n a;
và Cha b giáo
dân có ác c m và

chúng đi mãi
liệt. Ngay cả
những người ghét
giáo dân tranh đua
và những kẻ Cha
Đấng không hề t
mình
cũng phải công
nhận rằng chúng
chánh xác của Cha

Đúng là lý do
chính gây ra sự
lo ngại hiện nay. Cho
dù đó không phải
là Cha, Cha vẫn
phải biết truyền
chuyện, theo Giáo
Luật trang (1036).
Vậy, việc duy trì

Cha Đáng chác
vá chánh xá là trái
vá i Giáo Luát,
điá u1740, 1741.

Theo nháng điá u
trình bày trên đây,

tôi thấy rằng
những người liên
hệ đến với chúng
Cha Đấng trong
chức vụ chánh xứ
đã không tôn trọng
những điều Giáo
Luật kê trên.
Không tôn trọng

Giáo Luật thì có
thì gọi là chững
đi sự giáo huấn
của Giáo Hội, vì
Giáo Hội giáo
huấn qua Giáo
Luật. Còn về giáo
dân tranh đấu, làm
sao Cha Đấng có

th nói là h ch ng
l i s giáo hu n
c a Giáo H i? H
ch ng l i s giáo
hu n c a Giáo H i
ch nào? Xin
Cha Đ ng lên
ti ng gi i thích.
Cha Đ ng còn

đ a ra 4 đi u
(trong Chân Lý),
yêu c u giáo dân
tranh đ u thi hành.
Tôi th y 3 đi u t
nó đã vô giá tr ,
nên không mu n
bàn đ n. Ch có
đi u th hai đáng

nêu ra tranh luận ở
đây. Đó là Cha
yêu cầu “Trở lại
ngay cửa sổ Trung
Tâm, vì là tài sản
của Giáo Hội, của
mọi tín hữu để
quyên số dâng.”
Xin trở lại Cha

Đ
ai đ
Trung Tâm đầu.
Đ
chính ĐGM ch
nh
Cha đ
Tâm mà còn b
hai Cha phó ph

ra khỏi Trung Tâm.
Như vậy là ĐGM
cảm các Cha, chỉ
có phải giáo dân
ngăn cản các Cha
đâu. Ngay cả Cha
Đông cũng có
quyền đến Trung
Tâm. Giáo dân

ch ch ng đ i Cha
trong ch c v
chánh x H Đ o
thôi. V y n u Cha
l y t cách chánh
x mà đ n nh n
nhi m s Trung
Tâm thì h m i
ngăn c n, b ng

không, h r t hoan
nghênh Cha, nh t
là n u Cha đ n
g p g h đ gi i
to m i s hi u
l m gi a Cha và
h . Đó m i là th c
s Cha mu n hoà
gi i. Đó là đi u tôi

hàng mong
nhi Cha, vì nư
không có hoà gi
thì không th
gi quy t an bình,
b n v ng, lâu dài
đ c.

Monterey ngày
15-12-1987

58- M U MÔ
V NG V VÀ U
TRĨ

Tôi đọc bài ‘Vì
Mục n Gi Đ c
Quy n Làm L ,
phe nhóm LM
Đ đ ng phá r i
Thánh L t i Nhà
Th Chánh Toà
đăng trong

Chính Nghĩa số
23, ngày
12-12-87, tôi rớt
ngồi c nhiên nên
muốn tìm hiểu về
vấn đề này. Sau khi
đọc bài báo trên,
tôi cũng đọc t

biên bản buổi
họp ngày
24-11-87 giữa
Cha Terence
Sullivan, Tiếng
Quốc Đ a Phần;
Cha Mervyn
Sullivan, Cha s

Nhà th Chánh

Toà và Cha

D ng v v này

đăng trong Tín

H u s 30, đ c

bi t Giáng Sinh

87. Tôi có m y

nh n đ nh nh

sau:

T khi ĐGM c m
các Thánh L
tiêng Vi t, giáo
dân tranh đ u

thông ng đ Thánh
Lữ m i sáng
Chúa Nh t t i
Nhà Th Chánh
Toà. Vì mu n
tránh cho Thánh
Lữ này b t đông
ng i, nên ban

đi đi n giáo dân
tranh đấu đã đ n
g p Cha s Nhà
th Chánh Toà
đ xin t ch c
cho h m t
Thánh L riêng
lúc 5:45 chi u

th b y. Ban đ i
đi n đã trình bày
rõ ràng v i Cha
s là l này hoàn
toàn không liên
h gì đ n Cha
Đ đ ng và phe
nhóm c a Cha vì

h đã có Thánh
Lạ tiếng Việt r .
. . Cha s cũng
h a v i ban đ i
đi n nh v y.
Cha s đã t ra
r t thông c m và
hi u lý do vì sao

giáo dân đang
chúng tôi sẽ
nhiệm Cha
Đúng. Nhưng
giáo dân tranh
đấu chúng tôi
5:45 chúng tôi
bây giờ

5-12-87 m t l n
r i l i tr l i l
sáng Chúa Nh t
nh tr c kia. T i
sao v y? Nh ng
ai ch đ c Chính
Nghĩa mà không
đ c Tín H u

hồ c chồ đồ c Tín
Hồ u mà không
đồ c Chính Nghĩa
sồ hoang mang
không hiồ u nồ i
vồ ra sao và tồ i
sao viồ c này
không thành

công. Nếu u theo
dõi cuộc c biến
đang này k
càng và đ các
vấn đề liên quan
đến vị c này thì
thực là không có
gì khó hiểu c .

Chúng ta phải
công nhận là
Cha s Nhà Th
Chánh Tòa đã có
thi n chí m n
giúp đ giáo dân,
nh ng vì Ngài b
áp l c c a Cha

Tiếng Quên
Sullivan với sự
cực kỳ nhanh chóng
nhóm Chà
Đến tiếng nên mỗi
xây ra nông nghiệp.
Đến các biên bản
buổi họp của ba

v : Cha T ng
Qu n, Cha s
Nhà Th Chánh
Toà và Cha
D ng, ta th y là
Cha T ng Qu n
v i s c v n
c a phe nhóm

Cha D... ng đã
dùng áp lực để
với Cha s, để
lực để ng để p này,
để để n để n l n
chi m, giành
quyền cai quản
giáo dân. Đây là

m t m u mô r t
v ng v và u trĩ.
Các Ngài không
bi t r ng trong
vi c này giáo
dân n m ph n
ch đ ng sao?
Th t v y, Vì

mu n tránh cho
Thánh L sáng
Chúa Nh t b t
đông ng i nên
giáo dân đã ch
đ ng xin Thánh
L riêng lúc 5:45
chi u th b y.

Khi há thá y má u
má cá a phe
nhám Cha
Đá á ng đá nh
kiá m soát lá đá,
há lá i chá đá ng
trá i lá i Lá sáng
Cháa Nhá t nhá

tr c. Khi h b
th t h a thì ai
b t đ c h ph i
ti p t c đi l
chi u th b y. Ai
có th c m h d
l sáng Chúa
Nh t Nhà Th

Chánh Toà? Nh
v y có ph i là
giáo dân n m
ph n ch đ ng
không? Ch t i
cho Cha S đã
không gi i quy t
đ c gì l i còn

ph& i thêm l&
chi& u th& b& y
cho m& t nhóm
ng& & i! Bây gi&, l&
này đ& i v& i Ngài
“b& thì th& & ng,
v& & ng thì t& i”. Đó
là giá Ngài ph& i

tr khi Ngài
không gi đ c
l i h a v i giáo
dan vì áp l c c a
Cha T ng Qu n
v i s c v n
c a phe nhóm
Cha Đ đ ng.

Nói đ n Cha
T ng Qu n và
Cha D ng,
chúng ta nh n
th y là t đ u khi
có cu c tranh
đ u, hai v này
đã là nguyên

nhân làm cho
tình hình càng
ngày thêm căng
thẳng và lâm vào
chỗ bế tắc như
hiện nay. Tôi xin
nhắc lại mấy ví
dụ sau đây để

đ c gi th y
đ c t cách và
vai trò c a hai v
này và c a phe
nhóm c a h :

Trở lại kia, trong
những cuộc tiếp
xúc gần Cha
Tiêng Quên vì
đi đi giáo dân
Ngài đã có thái
độ hách dịch,
những m đi đi n

giáo dân, nên h
không ch u h p
tác v i Ngài n a.
Ngài t ý “bãi
nhi m” Ban
Ch p Hành H
Đ o do giáo dân
b u lên theo

đúng n i qui c a
c ng đ ng, r i
Ngài t ý ch
đ nh ng i m i
thay th . Ngài
vi t th c m các
Linh M c Vi t
Nam ngoài giáo

phần không đợc c
đến San Jose c
hành bít c nghi
l hay bí tích nào
cho giáo dân.
Ngài nói mâu
thuần, chng
hần trong cu c

đi đi n với ông
Bài trong chương
trình ‘Face To
Face’ trên Tivi,
đài 11 ngày
3-6-86, Ngài nói
là khi đi a Cha
Đông v Trung

Tâm Hò Đò o,
Ngài có hô hào
bồ phiồ u xem ai
muồ n chồ p nhồ n
Cha Đồồ ng, ai
chồ ng lồ i Cha
Đồồ ng; nhồ ng
giáo dân không

ch u b phi u.
Ông Bài tr l i l i
là vì lúc đó b t
ng , giáo dân
ch a s n sàng,
ch a t p h p đ .
Khi Ông Bài đ
ngh là n u Ngài

mu n b phi u
thì nên t ch c
đàng hoàng, thì
Ngài l i nói b
phi u không ph i
là cách làm vi c
c a Giáo Hội.
Th có ph i là

Ngài mâu thuẫn
không? Không
đúng đâu.
Còn về Cha
Đúng và phe
nhóm của Cha,
hãy đã về sai
lầm cho ĐGM. Vì

th , ĐGM đã có
nh ng quy t
đ nh th t nhân
tâm, không h p
tình, h p lý. H
đ a th ĐGM,
h ng hách, ch i
b i giáo dân, g i

giáo dân là ly
khai, là c<ng
s<n. H< tranh
giành <nh
h<<ng, gây xáo
tr<n trong Thánh
L<. H< cào đ<u
ăn v< trong nhà

th r i vu cho
giáo dân phá
Thánh L đ
ĐGM dùng làm
c c m các
Thánh L ti ng
Vi t. H nh c m
Cha T nh, m c

dù bây giờ Cha
Tỉnh không còn
đây nữa. Họ
phải bày trên
báo chí tờ riêng
của Cha Tỉnh,
trong đó Cha
Tỉnh vì đ

khiêm nh^o ^o ng đã
th^o l^o tâm tình
th^o m kín v^o i Cha
Đ^o ^o ng. H^o còn
ngang ng^o ^o c t^o
cáo Cha T^o nh là
c^o ng s^o n. H^o
b^o a đ^o t là Cha

Tâm nh v n còn
l ng v ng g n
San Jose đ gi t
dây giáo dân
tranh đ u...

G n đây, Tín
H u s 30, đ c
bi t Giáng Sinh
87 cho đăng bài
c a Tín sĩ Phan
Vi t Phùng, nhan
đ ‘N u mu n
c ng đ ng b n

vòng'. Vòng đo n
cuối, trang 20,
cột 2, Tiếng Sĩ
Phùng cũng ám
chỉ Cha Tinh là
cùng số n hoặc
thiên cùng số n.
Ông đưa ra bằng

chúng bèn cách
khi đi một kinh
nghịm cá nhân
của ông như sau:
Vào khoảng
1976, ông đi c
mới đi n đi c kinh
tôi một gia đình

quen □ San
Jose. Khi ông
đ□ c đ□ n cau nói
r□ ng gia đình
này nguy□ n
không theo “ch□
nghĩa c□ ng s□ n
vô th□ n”, thì ông

thầy hai ch

“cùng s” đã b

g t b . Ông t

đ t câu h i: Ai

đã g t b hai ch

“cùng s”, r i

ông t tìm câu

tr l i. Ông vi t,

“Ai đã làm vi c
đó? Câu tr i
đ t. Ngoài LM
T nh ra, còn ai
dám b t giáo
dân tránh đ c
hai ch trong
kinh nguy n?”

N u Ti n Sĩ
Phùng căn c
vào vi c g t b
hai ch “c ng
s n” trong câu
“ch nghĩa c ng
s n vô th n” mà
ông ám ch Cha

Tâm nh là cng sn
hoc thiên cng
sn thì tôi th y
rng ông quá
hp tp, sai lm.
Tôi nói nh v y
vì lý do nh sau:

Vô tín ng ng thì
c ng s n là vô
th n. Vô y ch ng
vô th n thì
đ ng nhiên là
ch ng c ng s n
r i. Theo tôi, câu
“ch ng vô th n”

còn r ng nghĩa
h n câu “ch ng
c ng s n vô
th n”, vì có nhi u
bè nhi m vô th n
nh ng không
c ng s n, ch ng
h n nh h i Tam

Đi m

(Franc-maÇonne

rie). H i này

ch ng l i m i tín

ng ng. V y,

“ch ng l i c ng

s n vô th n” ch

có nghĩa là

chàng mọt mình
càng sến vô thến
mà thôi, còn
“chàng vô thến”
thì chàng nhàng
chàng càng sến
mà còn chàng c
nhàng bè nhi m

vô th n không
c ng s n n a.
Tôi không bi t
Cha T nh hay ai
đã có ý ki n g t
b hai ch “c ng
s n” trong câu
kinh này. Theo

tôi, ngườ i đó hi u
bi t v s b o v
Giáo H i ch ng
vô th n h n Ti n
sĩ Phan Vi t
Phùng.

Tôi không có ý
đề nh phê bình
ch trích các
điểm khác trong
bài của Ti n Sĩ
Phùng vì m i
ng i đề u có
quy n có ý kiến

riêng của mình.
Tôi chỉ muốn nói
rõ ràng, qua bài
của ông, tôi nhận
thấy ông là một
người có khuynh
hướng của các học
trong Giáo Hội.

Ông nói rằng,
“Hội Đồng Giám
Mục bắt đầu
khiến bị những
thành phần các
tổ trong các quan
USCC . . .” và
“Các Dòng Nữ

nh Jesuit,
Franciscan,
Maryknoll,
Dominican ngày
nay cũng không
tuân ph c Giáo
Hoàng n a”
(trang 8, c t 3).

Vì một người có
tâm tính quá
khô khan và đanh
kiến như thì
thật khó mà có
đồng cảm một chút
để thi thoảng hơu ích.

Monterey ngày 6-1-1988

**59-□ □ SUY T□
C□ A M□ T
GIÁO DÂN**

Dù b n r n
ph i v t l n v i
đ i s ng v t
ch t hàng
ngày, dù ph i lo
âu các v n đ
khó khăn, c p

bách c̣a riêng
mình và c̣a gia
đình, con ng̣i
ṿn tḥng có
nḥng giây
phút riêng ṭ,
tṛm ḷng, xa

cách s n ào,
nh n nh p c a
ngo i c nh đ
h ng vào n i
tâm, thành th t
s ng v i lòng
mình, v i

nh ng c m
nghĩ c a mình
đ ki m đi m
nh ng hành
đ ng, ý t ả ng
c a mình, tìm
bi t lý do t i

sao mình có
những hành
động, cảm nghĩ
đó. Những những
giờ phút này
mà con người
đều có biết mình

h n đ c i ti n.
Riêng tôi, nhân
đ p cu i năm
tôi cũng có vài
suy t xin đ c
chia s v i đ c
gi .

Đi u làm cho
tôi phải suy
nghĩ nhiều hơn
trong năm qua
là các biến
động của công
động giáo dân

Việt Nam, San
Jose. Dù không
sống ở San
Jose, tôi cũng
thấy cuộc sống
đang này như
hàng ngàn sâu xa

đ n tâm t tôi,
vì hai lý do
chính: m t là vì
tôi là ng i
công giáo, hai
là vì tôi là ng i
Vi t Nam nh

tôi đã có dịp
trình bày trong
bức “Tâm th
kính gửi giáo
dân đang
hàng” đăng
trong Chính

Nghĩa s 44
trang 12 (b
cũ). Ngay t
giai đo n đ u
c a cu c tranh
đ u, tôi đã g i
m t b c th

đ n ĐGM Du
Maine, Cha
Đ ng và giáo
dân (th đó
đăng trong
Chính Nghĩa s
6, trang 2 (b

cũ), nh m m c
đích kêu g i
m i phía liên h
hãy c g ng
nhân nh ng
đ ch m d t
ngay cu c bi n

đông này vì lợi
ích chung cho
cộng đồng, cho
Giáo Hội. Sau
khi nhận được
thông tin lợi của
Cha Tông

Qu n Terence
Sullivan, thay
ĐGM v i n i
dung có tính
cách hoàn toàn
ph đ nh, tôi
quy t đ nh t

nguy hiểm và đang
hình thức tranh
đấu này vì tôi
thầy giáo dân
đang bị chèn
ép, bị đi x
bất công. Tôi

k t lu n là cu c
tranh đ u này
có chính nghĩa,
h p tình, h p
lý, h p pháp, có
l i cho cu c
s ng đ o c a

giáo dân, b o
t n đ c truy n
th ng c a dân
t c theo đúng
đ ng l i mà
Giáo H i, qua
nh ng l i

khuyến nhậ cậ a
Đệ c Thánh Cha
và Giáo Luậ t,
đã hoặ ch đặ nh
cho ngườ i dân.

Ròng rã 20
tháng trời, bao
nhiều biến cố
đau thương,
thẳng trời đã
xây ra. Số cớ
rồi, cứ chớ

cà ĐGM và s
đoàn kết kiên
trì cà giáo dân
đã tỏ ra tình
trở ng b t c.
N u tình trở ng
này không đ c

giống quy t thì
không biết bao
giống cụ thể biết
đúng này mọi
kết thúc. Ai
cũng nhận thấy
là tất cả những

gì phôi nói, phôi
làm thì đã nói,
đã làm rồi. Giáo
dân kêu xin
ĐGM nhỡng
Ngài v n c
làm ng . Giáo

dân đ̄ ngh̄
v̄ i Cha Đ̄ đ̄ ng
và phe nhóm
c̄ a Cha hãy
ḡ p giáo dân
đ̄ đ̄ i thō i cho
ra l̄ ph̄ i trái

hòng tìm đ

s dung hoà.

Nhng Cha

Dng và phe

nhóm Cha v n

tránh né, r i tìm

cách vu khng,

bôi nh , ch p
mũ giáo dân và
l p m u tính k
đ “r ” giáo dân
nh m u mô
đ nh ki m soát
Thánh L 5:45

chi u th b y

ngày 5-12-87

t i nhà th

Chánh Toà.

Nh v y, th

h i ai là ng i

có thi n chí, ai

là người không
có thiện chí để
hoà giải?

Không có để
tho& giải, làm sao
có hoà giải?

Không có hoà

giỏi làm sao có

giỏi quy t?

Không có giỏi

quy t làm sao

có hoà bình?

Nu phe nhóm

Cha Đ đ ng

nghĩ r̄ng c̄
kéo dài r̄i
nhóm tranh đ̄ u
s̄ đ̄ n đ̄ n tan
rã thì tôi nghĩ
đó là m̄ t gī
đ̄ nh vô trách

nhĩ m, sai l m
và nguy hi m
có th d n đ n
h u qu tại h i,
vì kh i giáo dân
càng ngày càng
đoàn k t kiên

trì. C xem
quang c nh L
Giáng Sinh mà
Cha S Mervyn
Sullivan dành
riêng cho giáo
dân tranh đ u

lúc 8 giờ tối
ngày 24-12-87
thì thấy rõ. Buổi
L đã đi n ra
th t t t đ p.
Nhà Th Chánh
Toà đông ch t

ních ng i ch a
t ng th y, vi c
ph ng v đ c
t ch c chu
đáo, vi c ca hát
r t đ c s c,
trang nghiêm,

giáo dân d l
s t s ng. T t
c là m t b ng
ch ng hù ng
h n r ng kh i
giáo dân này
đang k t h p

ch t ch , đang
g n bó keo
s n, vui bu n
cùng có nhau,
s ng kh cùng
chia s v i
nhau, cùng k

vai sát cánh
trên con đường
hãy đang đi vì
hãy tin tưởng
mình như mình rằng
điều u hầy làm là
điều u phải.

Căn cứ vào
hiện tình, tôi xin
thưa đả ra mấy
trường hợp mà,
theo thiển ý của
tôi, cuộc biến
động có thể kết

thúc:

1. Đ c Giám

M c ch p

thu n hai th nh

nguy n c a
giáo dân.

2. Giáo dân t ý
b c.

3. Hoà gi i gi a
Toà Giám M c
và giáo dân

tranh đ u.

4. B Trên can
thi p.

5. Cha D ng
t ch c.

Theo kinh
nghĩa m đã qua,
trường ng học p 1 và
2 chắc là không
có thể xảy ra, vì
cả hai bên đã đi
quá xa. Trường ng

h p 3 có th
x y ra nh ng
r t khó vì
nh ng thán
g n đây Toà
Giám M c đã
không tri u t p

U Ban Hoà
Gi i n a. N u
mu n hoà gi i
thì c n có dung
hoà và t ng
nh ng m i
mong đ t đ c

k t qu . Nh ng
trong quá kh
ĐGM đã t ra
không mu n
dung hoà. Ngài
ch mu n gò
ép giáo dân

ph i tuy t đ i
tuân theo l nh
c a Ngài mà
giáo dân cho là
b t công. Nhi u
ng i ao c
tr ng h p 4

x y ra, vì m t
khi B Trên ra
quy t đ nh thì
ai cũng phải
tuân theo. Tuy
v y, tr ng h p
này cũng khó

x y ra, vì ngay
t khi cu c
tranh đ u b t
đ u, B Trên
đã đ c báo
cáo v v này
mà v n ch a

lên tiếng can
thiếp. Chính sự
im lặng này đã
làm cho cuộc
tranh đấu còn
kéo dài đến
ngày nay. Càng

suy nghĩ càng
thay khó khăn.

Giống như trong
hộp 4 xy ra thì
số xy ra như
thế nào? Không
lạ Bạ Trên bả o

giáo dân là h
sai khi h làm
đúng. Vì n u
th t s B Trên
th y giáo dân
sai, thì t i sao
không b o giáo

dân t^o lúc đ^o u
đ^o tránh cho
cu^o c tranh đ^o u
kh^o i kéo dài
đ^o n ngày nay.
Và n^o u h^o
không sai mà

b o là sai ch
vì m c đích
mu n h b
cu c tranh đ u
thì đây là m t
l m l i ch ng
nh ng nghiêm

trở ng mà còn
nguy hi m n a.
Ai s ch u
trách nhi m v
s quy t đoán
sai l m này?
Đàng khác

cũng khó cho
B Trên nói là
ĐGM đã làm
sai, vì nh th
ĐGM s m t uy
tín. Làm sao
Ngài có th cai

qu n đ a ph n
đ c.

V y theo s
suy lu n h n

h p c a tôi, ch
còn m t cách
đ ch m d t
cu c bi n lo n
này m t cách
h p lý, h p
tình, h p pháp.

Đó là trườ ng
h p th 5: Cha
Đườ ng t ch c
chánh x . Nh
v y, ĐGM s
không m t uy
tín vì theo Giáo

Luật và l
thống ng thì m t
khi vi c m c v
c a v chánh
x không còn
hi u qu và
Ngài b giáo

dân có ác c m
– m c dù đó
không phải là
l i c a Ngài –
thì ĐGM truyền
chuy n Ngài đi
ch c v khác

(Canons 1740,
1741). Cha
Đäng cũng
không mät uy
tín, vì vị c giáo
dân không a
LM cũng

th ng có th
x y ra. Nhi u
Cha x M
cũng g p
tr ng h p này
và h cũng t
gi i quy t nh

th . Cha Thánh
Gioan Vianney
cũng đã có l n
b giáo dân
than phi n,
không a Ngài,
Ngài li n xin

ĐGM đ i Ngài
đi n i khác. M t
Cha khác s
thay Cha
Đ ng v H
Đ o, giáo dân
và cha x s

h p tác v i
nhau, c ng
đ ng giáo dân
cùng sinh ho t,
s ng đ o s m
u t r i b t đ u
th t c gi y t

xin ĐGM cho
l p giáo x th
nhân.

Theo thi n ý

cà a tôi, đó là
giới pháp thế c
tư nhữt đư ra
khử i bử t c, đư
chữ m đư t củ c
biữ n loữ n và
bình thuữ ng

hoá sinh hoạt
trong công
đòng. Tôi nghĩ
là nhiệm vụ giáo
dân khác cũng
có cùng một ý
nghĩ như tôi.

MỘT SỐ HY
SINH NHỎ CÒ A
CHA ĐỒ ĐÓNG
SỐ ĐEM ĐÓI
PHÚC ĐÓN
CHO CÒNG
ĐÓNG VÀ

GIÁO HỘI.

Trên đây là
mỹ suy t c a
tôi, m t giáo

dân đã òng h
cuộc tranh đấu
cho hai th nh
nguy n của
giáo dân ngay
t giai đo n
đ u. Tôi đã òng

hà vớ i tính cách
cả môt giáo
dân không trắ c
tiếp trong củ c.
Thắ t vớ y, tôi
chắ a bao giắ
dắ mắ t buắ i

sinh ho t nào
c a giáo dân
Trung Tâm. Tôi
ch a bao gi
h i h p v i Ban
Ch p Hành.
Th nh tho ng

tôi có d
nh
ng
bu
i r
c ki
u,
Thánh L
chung v
i c
ng
đ
ng, nh
ng
ho
t đ
ng xã
h
i nh
Văn

Nghĩa Tật,
Giáng sinh,
Picnic. Những
bài tôi viết trong
Chính Nghĩa tôi
đã đưa vào hoàn
toàn vào các tin

t c trong các
văn kiện sách
báo đ o, đ i,
Vi t, M , Tivi
và nh ng đ p
nói chuy n v i
bà con, b n bè;

r
i suy lu
n,
đúc k
t mà vi
t
ra. Tôi đã
không b
ai
nh h
ng
ho
c mua
chu
c. Tôi
ng

hà vì lòng xác
tín của tôi để
vì cuộc tranh
đấu này và vì lý
do tôi đã trình
bày ở trên.

Trong d p đ u
năm m i (M u
Thìn) tôi xin
h p v i m i
ng i c u cho
HOÀ BÌNH
chóng tr l i v i

c ng đ ng, đ
cu c s ng đ o
c a ta đ c l i
ích h n, đ ng
th i làm r ng r
Giáo H i M
Vi t Nam và

b o t n đ c
dân t c tính
c a quê h ng,
nh l i ông
Phi-li-phê Tr n
Văn Hoài, V
đ i di n ph

trách Văn
Phòng Phôi Két
Mục Vụ Tông
Đạo Việt Nam
Hội Ngoại, đã
nói trong đo
kết bực tâm th

c a Ngài đ
ngày 25-10-87:
'GIÁO HỘI VIỆT
NAM CHÚNG
TA, N U M I
NG I CHÚNG
TA KHÔNG

HỢP TÁC XÂY
DĨNG THÌ AI
XÂY DĨNG?
DÂN TỘC VIỆT
NAM CHÚNG
TA, NỮ MỖI
NGƯỜI CHÚNG

TA KHÔNG
HỢP TÁC BỜ O
TỜ N THÌ AI
BỜ O TỜ N?”

Nhưng l i nói
tha thì t quý giá
này c a v Đ i

Di n s đ c
m i ng i giáo
dân Vi t Nam
H i Ngo i ghi
nh n m lòng.
Nó s là kim
ch nam h ng

d n chúng ta
trong suốt cuộc
sống xa Giáo
Hội Mẹ, xa quê
hàng yêu d u.

Monterey ngày *20-1-1988*

60- T K

TH, TÀN

B O Đ N B

Đ, XU N NH

Nguyễn t san
Làng Văn s
36 tháng 8
năm 1987,
trong m c
'Ngoài Ngõ' có
đăng m t

truy n ng n

tóm tắt nh

sau:

Anh Nguyễn n

Tri đi c sang
M năm 75,
lúc anh 12
tu i. Năm nay
anh 24 tu i,
anh m i đ c
ch n đ đóng

phim trong
loạt phim
truyền n Jump
Street của
màn nh M.
Anh tâm s,
trong thời gian

đ u sinh s ng

t i Hoa K

anh r t kh

tâm v b k

th ch ng t c

nh t là th i

gian theo h c

tôi Trung Học

St. Louis'

Kirwood, một

trường ng nhà

trường ng nhà đen

và anh là học

sinh da vàng

duy nh t. Anh
b c hai
nhóm đến l n
tr ng thi nhau
đánh đ p
ngay trong
bu i h c đ u

tiên. Lúc đó

cô u bé

Nguyễn Tri

cao có 1.45

mét, nặng 40

ký. Cho tới khi

cô u cao 1.75

mét, nặng 65
ký và đũa
đũa huy
đai Thái C
Đũa vào năm
17 tuổi, lúc
thì hát bắt

n t.

Đây là m t
trong trăm
ngàn ví dụ v

s k th
ch ng l i
ng i Vi t
Nam.

Sau khi đọc
truyện này tôi
lại đọc các bài
'Vietnamese
fear cultural
backlash' của
ký giả Delia

M.Rios đăng
trong San
Jose Mercury
News ngày
26-7-87.
Trong bài này
ký gi cho bi t

là phòng
Thống nhất Mọi
VN do ông
Doanh Châu
làm chủ tịch
đã bỏ đi bỏ
kiến nghị ba lần

trong mặt tu n
và ng i ta
cho r ng có
s ganh ghét
ng i VN
San Jose là vì
ba lý do sau

đây:

1. Số thành
công của
người Việt

trong gi i

th ng m i.

2. V giáo dân

VN ch ng đ i

ĐGM Du

Maine.

3. V toàn th

ng i Vi t
ch ng l i Tom
Hayden, m t
ng i ph n
chi n tích c c
trong chi n
tranh VN.

Ngồi i ta cho
rõ ng kh i
ngồi i VN s
tr thành m t
kh i chính tr
có th l c, vì
th m t s

ng i M đã
có ph n ng
ch ng l i
ng i VN,
theo bài báo
này.

Th t ra ta

không ng c
nhiên l m v
hi n t ng
này, vì k th
là ph n ng t
nhiên không
nh ng c a

nhân lo i mà
c a c thiên
nhiên. Đ kh i
dài dòng
ch ng minh tôi
xin đ a ra m t
ví d đ n gi n

sau đây: Khi
m t ng i có
m t b ph n
trong c th
ph i c t b và
đ c thay th
b ng b ph n

c a c th

ng i khác,

đi u mà các

Bác Sĩ lo ng i

nh t là c th

c a b nh

nhân s

không chấp
nhận bất
phần
mọi này (đây
là một hình
thức khác
thoàn
và vì thế
chính họ
phản tác

làm cho con
bị nh bị khó
khăn. Bác Sĩ
phải dùng
thuốc để t t
t o ra s h p
tác gi a c th

và b ph n
m i. Ông
Hofstatter,
m t nhà tâm
lý h c xã h i,
đã nói, “Ng i
ta ph i ch p

nh n r ng

thành ki n

ch ng l i

nh ng ng i

c a đoàn th

khác v i mình

là m t hi n

t
th
đ
h
và
ng
thoát

ng ‘bình
ng’ c a
ng xã
loài ng i
m t
i nào
i thái

đ
 này. (One
 must accept
 that prejudice
 against
 members of
 other group
 represents a

‘normal’
phenomenon
of human
social life and
that no one is
free from this
attitude.)”

(Đ c
Prejudice:
Concept, page
440).

Nhìn qua l ch
s các dân t c
và ngay trong
n c M này,
ta th y câu nói
trên là đúng.
Ta cũng ph i

công nhàn
ràng nắn c M
đã trải qua
bao nhiêu khó
khăn, bưng
mọi cách, c
gắng xóa b

n n k th .

Bi t bao nhiêu

lu t l đã đ c

ban hành, áp

d ng trong

m i c quan,

m i t ng l p

xã h i, nh ng
cũng ch a xoá
b đ c n n
k th . Chính
ph M đã
quy t tâm đ n
m c ch các

h c sinh

tr ng, đen đ n

h c l n l n v i

nhau trong

các tr ng mà

cũng ch a xoá

đ c k th .

Chàng dùng luật
pháp mà thôi
thì chàng a đờ,
phải dùng
giáo đờ c đờ
thay đờ i t
trong lòng con

ng i m i

mong gi m

b t d n d n

đ c n n k

th .

Đ tránh ng
nh n, tôi ph i
nói ngay r ng,
tôi không h
có ý nói r ng
t t c ng i
M đ u có óc

k th . Tôi
mu n nh n
m nh là thái
đ k th này
ch còn n i
m t s ng i
M quá khích

và cá chá p.

Ta nhán tháy
sá ká thá đá c
biá u lá trong

hai khuôn

m u sau đây:

1. Nh ng

ng i da tr ng

k th cho
r ng nh ng
ng i khác
màu da v i h
là th p kém và
h mu n gi
nh ng ng i

đó □ trong tình
tr□ ng th□ p
kém mãi. N□ u
có d□ p xem
phim ‘Roots’
v□ ng□ □ i da
đen □ M□ , ta

s th y r

đi u này.

Ngày x a

ng i da đen

không đ c đi

h c, ph i lao

đ ng c c

nhỏ c, vì ngườ
i da trờ
ng mu
n gi
h
m
c đ
th
p k
ém
m
ĩ m
ĩ.

Ng
i da
tr
ng đ
ĩ t

cao t đ i nói
r ng, “Nh ng
ng i da màu
mà chúng ta
kìm gi i m c
đ th p kém,
th y r ng

m c đ đó h
sung s ng
h n là m c
đ khác.

(They
(coloured)
whom we

keep in an
inferior
position are
happier than
they would be
otherwise)”
(Đ c Apes,

Men and Morons by Hooton).

2. Như nh

ng ị i da màu
thành công
trong các đ a
h t nh làm
ăn, chính tr
v.v . . . thì h
b ghen ghét

b ng nh ng

hành đ ng

ho c c ch

đe do nh ta

đã th y x y ra

nhi u n i và

g n đây San

Jose. Trong
Chính Nghĩa
số 1 (bộ mới)
trang 5 có
đăng thi của
Hiệp Hội Luật
Số Á-Châu v

hành đ ng tàn
b o c a c nh
sát Milpitas
đ i v i b n
ng i VN b
h b t gi , do
Lu t S

Angelo M.

Ancheta ký

tên đ i di n,

g i báo SJ

Mercury

News, có

đ n nh sau:

“Trong những năm gần đây, những vị thầy có khuynh hướng đang bỏ đi những công việc ở Á-Châu

và da màu.

Trong b n

phức trình v

các v b o

đ ng ch ng l i

ng i Á-Châu,

U Ban Nhân

Quy n nh n
xét r ng các
hành đ ng
ch ng ng i
Á-Châu đ i
hình th c
đánh đ p,

hãm do , lǎng
nh c đàng x y
ra kh p n c
M . Và v n đ
c n đ c trình
bày v i các
c p chính

quyän và các
tächäc trong
cäng đäng”.

Tôi nghĩ rằng

m t s ng i
M v n còn
thái đ này đ i
v i ng i
Á-Châu nói
chung và
ng i VN nói

riêng. Nếu
chúng ta
thành công
trong các
ngành nghề
thì h
ghen
ghét và lo s

nhà là một đ
do đ i v i
đ a v đ c
tôn c a h .
Ông Mc
Entee, Giám
Đ c S Giao

T c a qu n
h t Santa
Clara đã có
m t nh n xét
r t ý nghĩa.
Ông nói, “S
ph n ng (c a

ng i M) v

l c l ng

chính tr c a

ng i VN sau

v tranh ch p

v i ĐGM Du

Maine và (Ban

Giám Đ c)
Đ i H c thành
ph San Jose
đã n y sinh t
cái mà ông g i
là thái đ “Cha
Chú” (b trên)

c a m t s

ng i M

(Paternalistic
attitude). Ông

Mc Entee nói

ti p, đ i v i

nh ng ng i

Mà này thì
“baolâu ngườ
VN c
ngoanngoãn
và im lặng thì
h (ngườ
là ngườ ‘t

t ' ' (SJ Mercury News, July 26-87).

Ông Phạm
Kim Vinh
trong bài
'Cuộc chiến
cho danh d
ng i Việt'
đăng trong

Chính Nghĩa
số 4 (bộ mới)
đã phân tích
rất rõ về
trường hợp
này. Ông đã
nói là mu n

cho ng i b n

x kính n

(nh truy n

Anh Nguy n

Trí đ u bài

này) ng i

Vi t ph i c

g ng đ

“thành công

v m i m t dù

đi u này đ

gây ra s

ganh ghét có

khi h n thù

n a". V y n u
ta hèn y u,
nhút nhất, t ti
m c c m,
ch u cú đ u
tr c thái đ
t tôn c a m t

sống ngời i M
kẻ thù thì t c
là ta càng
khuyến khích
sống kẻ thù này
và, muôn đời,
ta cần phải cam

chu làm nn
nhân ca nó.

Cuc tranh
đu ca giáo

dân VN ch ng
l i l nh b t
công c a
ĐGM Du
Maine cũng
theo chi u
h ng này.

Giáo dân VN
không mong
muốn gì hơn
là được chúng
quyền lợi như
giáo dân M
và như Giáo

Luật cho
phép. Giáo
dân VN hời đ
đi u ki n đ
đ c giáo x
th nhân. V y
xin ĐGM cho

giáo dân đ c
giáo x th
nhân theo
giáo đi u 518.
Giáo dân VN
không bao gi
dám đòi

quy n b
nhi m cha x
nh m y
ng i vu cáo.
Nh ng giáo
dân xin đ c
bày t c m

nghĩ c a mình
đ i v i v
chính x nh
Giáo Luật cho
phép và xin
ĐGM dùng
quy n c a

Ngài trong
việc bố nhiêm
cha x theo
tiêu chuẩn đã
đ ra
trong giáo
đ u 524 nh

Ngài áp dng
v i các giáo
dân trong các
x M . Th nh
nguyên c a
giáo dân th t
là gi n d và

h p lu t, h p
tình, h p lý.

V y mà phe

Cha D ng l i

c c tình

xuyên t c vu

cho giáo dân

là ly khai, là
chống phá
Giáo Hội. Điều
đó tỏ ra họ có
chính và có ác
tâm, không
xứng đáng với

đang xin
cả ngài i Kitô
hư. Sự
chấp và có ác
tâm này càng
đồng c biệt u l
rõ rệt hơn

trong v
Milpitas.

Khi c
nh sát
Milpitas hành

đến ng tàn b o

đ i v i b n

ng i VN b

b t gi ngày

7-6-87, công

lu n M, Vi t

và nh t là H i

Luật Sĩ
Á-Đông,
toàn thể các
luật sĩ VN
vùng San
Jose và một
số luật sĩ M

trong đó có
ông chủ tịch
Luật Sĩ Đoàn
Leonard B.
Sprinkles, đã
lên tiếng phản
đối hành động

tàn b o và k
th này đ
bệnh v c
nhân quy n
c a nh ng
ng i VN mà
c nh sát

Milpitas đã vi
phạm. Chính
cố u cố nh sát
trở ng
Milpitas,
James Murray
đã nh n là

nhân viên d
quy n ông đã
làm đi u sai
qu y, trái
pháp luật và
ông đã tr ng
ph t h .

Những buồn
thay! Mọi
người VN
trong Tín Hữu
đi ca ngợi
hành động
phẩm pháp

này có a có nh
sát. Họ tr
tr n di u có t
m t cách u
trĩ nh ng
ng i đã đ ng
ra đ bênh

v c đ ng

h ng!

Chúng ta
không th đ

cho ngườ i M
đánh giá tr
ngườ i VN
chúng ta theo
cái t cách b
đ , xu n nh,
hèn nhất c a

m y ng i
“Tín H u” này.
Chúng ta
không ch u
đ m t quy n
l c nào k th ,
đàn áp chúng

ta, vì nh
v y
là thoái hoá
trong khi
nh ng ng i
M chân
chính trong
chính ph

cũng như
ngoài dân
gian đang ra
số c đi t tr
n n k th
này vì nó là
n c đ c c a

nhân lo i.
Chúng ta cũng
không th
ch p nh n
đ c c ch
b đ , xu
n nh vì nó

làm một tờ
cách và ph m
giá cả a con
ng i Việt
Nam chúng ta.

Monterey

ngày 11-2-88

Tr v MC

LC

*

Phần 7
